அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணோர் கண்ணுக்கென்றார்.

சத்தியதன்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் * காண்க.

---

## ஆறாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

---

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்கு சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம்முண் மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளி லக்கணங்கூறுதல் இவ்வாறாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(தம்முணர்வின்றமியாகிய முதற்பொருள்) உணருருவெனின் - அளவைகளானறியப்படும் இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம் போல் அழிபொருளாகிய),—அசத்து-அசத்தாம்:—உணராது (எனின்) - (எவ்வாற்றானும்) அறியப்படாத இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோல),—இன்மையின் - சூனியப்பொருளாம்: ஆகலான்,— இருதிறனல்லது - இவ்விருபகுதியுமன்றி, (ஒருவாற்றானறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப் படுதலுமாகிய),—சிவசத்தாமென இரண்டுவகையின் - இரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாமென, — இசைக்குமன்னுலகே - கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலைபெற்றுயர்ந்தோர் என்க.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் † தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியாமென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசு

---

* இந்நூல் இரண்டாஞ்சூத்திரம் சிறப்பதிகாரணம்,
† 'இருதிறம்' 'இரண்டுவகை' என்பவற்றில்,

ஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார்; இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு, சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச்சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பதுசித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புணருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ்சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ-ம், † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல மூளதென் றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம், ‡ "மாயைமா மாயை மாயா வருதிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா றுயிரின் மேவு மருளொளி யொளியாய் நிற்கும்" எ-ம், ஓதியவாற்றால் ஏனைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தீபமெனத் தெரிந்தாக்—கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—கருமிது பசுஞானம்" எ-ம், ** "இவைகிழ் நாடலாலே—காதலினா னென்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம், பொதுவியல்பு பற்றி யோதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றானுணருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமையறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அங்ஙனமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிருக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல்பாவது பாவத்திற்குமறுதலைப்பொருள்போலுமென நையாயிகர்முதலியோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தென்னுஞ்சித்தாந்தத்தோடு முரணுமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராத நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதூஉந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனினுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - ௨௨. தன்னறிவதனு.
† ஷெ. பொது. செ - ௨௪. அன்னியமாகாமை.
‡ ஷெ., உண்மை. ௨௦, மாயைமாமாயை.
¶ சிவஞானசித்தியார், சன்மார்க்கசூத்திரம். செ- ௨. கருவியாமனமு.
** ஷெ., ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - ௨. வேதசாத்திர.

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளே யாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவினல் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து என்க.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினலெனவிசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினையென்பது *"அறிவின லறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

• அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர் மதம்பற்றிக் கூறுவாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சுட்டுப் பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தாமே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவின லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது என்க.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன, உபலத்தி அநுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனகிய பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாம் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

௩௬. அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னுயின்—

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, செ - ௯.

(இ-ள்.) அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பையறியாத மடவோனே (யாமிறுக்கு மிறையை) நீ (மனம்பற்றிக்)கேட்பாயாக,—மெய்கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் - சத்தினியல்பையறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின், அறிவினு லறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம் என்க.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பையறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், * "எந்தை தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேளீயென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணரா வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினர்.

அசத்தலாய்
நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா றொப்பு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியனை நோக்கியுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அசத்து அலாய் - அசற்காரியவாதி யல்லாத அறிவுடையோனே,—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் - அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம் என்க.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்றவாறாயிற்று.

+ அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பானை மறுத்தற்கு நிகழென்றடை கொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

‡ குவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் கண்பகற் கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்துபோதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை §"இலயித்த தன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப் பொருள்கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் § "அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம், ‖ "உலகினை யசத்து மென்பர்" எ-ம், வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம், செ-ச. ஆட்பாலவர்.
† காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுதலின். ‡ 'ஆறு' என்பதன்பின்.
§ இந்நூல். வெ-ச. § சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம். செ-உ. ஆயதாயழிவ.
‖ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம். செ-க. மண்டலில்.

இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றாமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலு மறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள் சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடெழுதலியைபு நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர் வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் * "உணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்லைபோலும்" என விதந்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

---

இ ரண் டா ய தி க ர ண ம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி - உணருருவாந்தன்மையும் உணராதாந்தன்மையுமின்றி,—வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்,—மனம் - பசுஞானத்திற்கும்,—அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந் ததீதமாய் நின்று,—கோசரமாய் - ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்,—நின்ற - நிற்கின்ற,—அதுவே - அவ்வாறு நிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வாராமைபற்றி அதுவே யென மகாவாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளே,—சத்தாயுள்ள சிவமென்று - சத்தாகிய சிவமாமென்று,—உணரற்பாற்று - உணரும் பான்மை யுடைத்து என்க.]

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனாதீத, கோசரமாய் நின்றவென்றது. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவ ஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச்செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நூன்முடிபு: மரம்+அடி மராடியென மரீஇ னாற்போல. மனம்+அதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன்முடிபு.

வாக்குமனாதீதப் பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், கோசரப் பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

---

* சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம். ௬-ம் சூ. ௪, உரை.

பிரகாசத்திலுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையாலும் *அப்பிர காசத்திலுக்குப் பிரகாசமின்மையாலும்.

எ - து. ஏது. எ - னின். இவ்விரண்டுவகையு மில்லாதபொருள் அநிருவசன மாய் நிற்பதென்னாது வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாக்கு மனங்களா லோதியுணரப் படுவதாய நிருவசனப் பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையாலும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட் குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையாலும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்தற்பாற்றென்றார், உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

௧௭. எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்று மென்றலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றா ளாம்.

எ - து. உ - ம். எ - னின். பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சை வயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத் தென்றுதல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞான மாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தா தென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என்கண்ணி - (பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத் திற்) கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ (அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்),— மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந் தறியிற் (காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய) இரண்டும் (மேற்கூறியவாற்றான்) அசத் தேயாம்.— ஆதல் சத்து ஆம். அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம் - ஆதலாற் (* சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட்) சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறி வினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் (சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாக மங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத்திரையிற் கோச ரிப்பதென்றோதப்படுஞ்) சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று என்க.

ஆம் அசை.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்புழிப் போலச் செயினென்னு மெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

---

* ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் என்றற் றொடக்கத்தன. இ-ள் சௌமிய மாகிய இத்தச்சத்தே முதற்கணிருந்தது. எ - று. சாந்தோக்கியம், ஆறுவது பிரபாடகம், இரண்டாவதுகண்டம், மந்திரம் - க.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவிலையயும். * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போல. அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது.

சிவன்றாளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்கூறியது உபசார வழக்கு. † "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற்போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாணாதீதமாகிய சூனியமெனின் சூனியமும் அழி பொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப் பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற் றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோச ரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீகூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்றவெண்பா விற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஓரியைபின்றியுரைப்ப.

கூஅ. உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றானிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னா லுணர்தலாற்
றானிரண்டாய்க் காணுன் றமி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறோராற்றான் அறிதுமென வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தி னுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து-நின்னானறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற் கூறியவாற்றான் அசத்தாம், (அசத்தெனவே அசித்தாதலும்பெறப்படும்). — ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது - ஆகலான் அவற்றுள் ஒருகருவியும் ஒன்றா கிய முதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய் - அவ ற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்.— ஆயின் - நீயே யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் - (அவ்வாறுண ரப்படும்பொருள்கள்போல்)உணர்கின்ற நின்னின்வேறாம்.—மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணுன் தமி - உயிர்க்கு அறிவு விளங்குமுண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனருளினடங்கி அது வாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாதலின் ஏனைப்பொருள்களை யறியு மாறுபோல வேறாய்நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை என்க.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானாதல் பசுஞானத்தானாதல் அறியப்படாது, அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசயவின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனி யாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனொடொற்றித்து நின்றே காண்பனென்னையாயி கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத் தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - ௬0. † சிவஞானசித்தியார், பாயிரம். மறைஞானம்.

உனினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

நகக பாவகமேற் றானசத்தாம் பாவனா தீதமெனிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றானென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

எ-து. உ-ம். நீ-னின். தானே கோசரமானலன்றித் தன்னாலறிதல்கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னும்வழுவாமாகலின் அவ்வா றன்றிவாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமா மென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன் றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாவகமேல், தான் அசத்து ஆம்-(நீ கூறும் பாவனை ஏனைப் பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவகமெனின், (அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள்) அசத்தாம்:—பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக் கடந்ததெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்-இவ்விருதிறனுமன்றி அதிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:—பாகவத்தைப், பவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம்-அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனை (யாதலாற் பாவனாதீதப்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல், ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்);—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம்-(அப்பாவகங்களை யொழித்துத்) தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்,—பாழ் இல்-(ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைப்பற்றிப்) பாழாதலில்லை' என்க.

தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது † "கறைமிடறணியலு மணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியே யாகலால் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற் பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாதற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

சº. அறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு தன்னை
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

* இவ்வெண்பாவின் கருத்தினைச் சிவஞானசித்தியார் - சு-வது சூத்திரம் எ-வது செய்யுளுடனும், சிவப்பிரகாசம் - சo - வது சூத்திரம் - எச - வது செய்யுளுடனும், ஞானாமிர்தம் - சக-வது அகவலுடனும் ஒட்டிக்காண்க. † புறப்பாட்டு, கடவுள்வாழ்த்து. வரி - இ.

எ-தீ. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்கெய்யாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கியகாலத்துச் சிவனைப் போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப் படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றீலே அமைவுடைத் தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிய இரண்டு அல்லன்-(சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுதலின் உயிர்) தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - (சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற்) றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினால் அறிய வாராதாகலானும்,—அறிவிக்குக் காட்டு ஆகி நின்றானை - தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குமுயிராய முதல்வனை,—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது-ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு) காட்டமாட்டாது,—மெய் அறியாக் கண் என்ன - (தன்னின் வேறின்றித் தனக்குணின்றவிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற) உயிரையறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல் என்க.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானென்னும்பெயரடையானும் ஓரேதுக்கூறியவாறு.

கண்டறிதல் * "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒருபொருட் பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மை யின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதீண்டுவேண்டுமையாதற் கேலாமையின் அது போலியுரையென்றொழிக.

சக. அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டறிவனமறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் சுத்தசைவரை நோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவதுமுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று - (சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமெமக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப் பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல) அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று,(ஆகலான்),—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அந்த ஞேயமாத்திரையே

* நாலடியார், தீய்தன்மை. செ-ம.

பன்றி அதனின் வேறாக வாக்கு மனாதீதமாய் நிற்பதொருபொருளென்றறி கின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம்; (அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்படா தாலெனின்),—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறி யும் அறிவே சிவமும் ஆம்-(உலகத்துப்பொருள்போல்) அதுவென்று சுட்டி யறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் (அப்பணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவிவேற்றுமைதோற்றாது நிற்றலான் [அறிவிறந்தறி கின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் என்க.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென எதப்பொருள்படக்கொண்டுரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களாற்றும் முறையே வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தும் கோ சரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல்பொ ருந்தும் வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலியோரை யும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டையதென்னுஞ் சிவாத்து விதசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும், அருட் கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள் மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்: ஆண்டுச் சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென *திருகேந்திரத்திற்கூறுதலின் அநாதிகே வலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது † மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞானகேவலமாவது

---

* ஸம்ஹாரே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரபாது ஸ்ருஷ்டிகர்மா ஸ்ருஷ்டிமாதா ஸ்ருஷ்டி கர்மாதிநிர்ணயம் | த்ரோதாநஞ்சாநுக்ரஹஞ்ச கரோத்யந்த்யேஷ்வநுக்ரஹம் || இ-ள். சர்வசங்காரத்தின் பின்னர் உண்டாகும் கேவலாவத்தையின் கண்ணும் பரமேசுரனானவர் அறிவித்தற் பக்குமான உயிர்கட்கு அறிவித்தலைச் செய்துகொண்டும், மறைத்தற் பக்குவமான உயிர்கட்கு மறைத்தலைச் செய்து கொண்டும், உயிர்களின் கன்மங்களானவை பக்குவமாதலைச் செய்துகொண்டும், மாயையின் சத்திகளை வெளிப்படுத்தற்கு உரியவைகளாக்கிக்கொண்டும், தோன்றுதற் குரியவைகளான எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் யதாப்பிரகாரம் பார்த்தலைச் செய்துகொண்டும் இருக்கின்றார். எ-று. மிருகேந்திரம், ஞானபாதம், பதிசொருபப்பிரகரணம். சுலோகம் - கரு.

இன்னுமிதனை ப்ரளயேப்யநுக்ருஹ்ணாதி ஸம்ஹாரேபி திரோதயதி என்னும் பவுட்கராகம சுலோகத்தானு மறிக. இ-ள். பகவானானவர் பிரளயகாலத்திலும் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றார். எ-று. பாசபடலம். சுலோகம். கக - எக.

† மா - உற்பத்தி,—யா - லயம்,—மாதியாதிதிமாயா. எதிலே தோன்றி எதிலே ஒடுங்கு கிறதோ அதுமாயை. இது சிவஞானமாபாடியத்திற் கண்டது.

மாயை மின்மக்களென்னும் இரண்டனேடும் இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம் அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது* துகளறுபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் †"ஒன்றணையாமூலத்து" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற்சகலமைந்தும் ‡"இலாடத்தேசாக்கிரத்தை" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் §"யோகிந்நருவதோர் சமாதி" எனவழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது ¶சித்தாந்தசாராவலியோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென் றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

---

## உ-வது. உண்மையதிகாரம்.

### சாதனவியல்.

### எழாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

---

யாவையுஞ் சூனியஞ் || சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-த. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

---

* அஞ்சவகையாகவாறுழிநீத்ததற்பின்—விஞ்சியருமாணவத்தின்மேலிடு—வஞ்சமறச்—சாற்றிலதுகேவலமாம். எ-ம், அன்றியந்தத்துவங்களெல்லாமகன்றிடவே—யொன்றிநின்றவாணவத்தானென்றுமே—யென்றுந்தா—னீக்காவிருள்விழிபோனிற்குமேயான்மாவும்—பாக்காகவாங்கேவலநிற்கு. எ-ம், பகலிழந்தவாண்போற்பரவுமலநீயா—யிகலறவேநின்றுயிழந்தா—பகலறிவு—வாடாதமுத்தியினில்வாய்ந்தவருட்கேவல—காடாதகேவலமுன்னுள் எ-ம், மூன்றுந்தெரியாவொழியாவிருளாகி—யின்றனவுநின்றநிதுவோதா—னொன்றுமிச்—செம்பிற்களிம்புபோற்சேர்ந்துநின்றவாணவந்தா—னம்புநிழல்போலென்றறி. எ-ம், கருவிகாணக்கழன்றுக்கழலா—விருளின்பெருமையிதுவென்றோ—விருடான்—விடிகைக்கிருண்டமிருதிபோன்பாகு—மடிகைக்கிருண்டதுகாண்மற்று என்னும்,வருந் திருவெண்பாக்களான் அறிக. துகளறுபோதம். செ-உக, உச, உரு, உசு, உஎ,

† இந்நூல், நான்காஞ்சூத்திரம். வெ-கூ. ‡ ஷை சூத்திரம். வெ-௩க.

§ சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். கூக. இருவகை.

¶ பீசாக்கரத்தையுச்சரித்தல் சகலசுத்தசாக்கிரம். விந்துதத்துவத்தைப் பரிச்சேதித்தல் சகலசுத்தசொப்பனம். நாதத்துவத்தோடுசேருதல் சகலசுத்தசுழுத்தி. சத்திதத்துவத்தையடைதல் சகலசுத்ததுரியம். பரசிவதேசில் லயப்பட்டுநிற்றல் சகலசுத்ததுரியாதீதம். இது சித்தாந்தசாராவளி வியாக்கியானம். இன்னுமிதன் விவரத்தை ஆண்டுள்ள இதன் மேலைச் சுலோகங்களிற் காண்க.

|| சிவம் ஞானசொரூபமும் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானசொரூபமுமாயிருத்தல்பற்றி முதனூற்சூத்திரத்திற் சித்து அசித்து எனக்கூறியவற்றை நன்குதெளிவிக்குமுகத்தானே ஈண்டு ஆசிரியர் சத்து அசத்து எனக்கூறியருளினார். என்னை? சித்தாகிய சிவம் நித்தியப்பொருளும் அசித்தாகிய பிரபஞ்சம் அநித்தியப்பொருளுமாமாகலினென்க. ஈண்டு அநித்தியமென்றது தோற்றுவார்க்கு விடயமாகாது அப்பிரகாசமாய் நிற்றலை. இதன் உண்மை விவரமெல்லாம் சிவஞானமாபாடியத்துள்ளும் சிவஞானசித்தி வியாக்கியானங்கள் முதலியவற்றுள்ளுந் தெளிவுறக்காண்க.

(இ-ள்.) * தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையானுசூத்திரங்களிலுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாணமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனுடைய பயன் பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணர்வுருவசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து ஒழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்துமுகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று என்க.

அதிகாரமும் ஒத்தும் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமூன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடை போலுமெனமலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனுடைய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யலுறுவார்க்கு அதனைச்சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு

(மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய) சத்தெதிர் - சிவசத்தின் சந்நிதியின் (உணர்வுருவாகிய),—யாவையும் - அசத்தெல்லாம்,—சூனியம் ஆகலின் - பாழாகலின்,—சத்தே - சத்தாகிய சிவம் (அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை),— அறியாது - அறிதல் செய்யாது:— அசத்து - அசத்தாகிய பிரபஞ்சம், இலது (ஆகலின்) - அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை;— அறியாது - அறிதல் செய்யாது: (ஆதலாற் பாரிசேட வளவையான்),— இருதிறன் அறிவுளது - இருதிறனறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் (அதுவே) சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற்றன்மையுமாகிய,—இரண்டலா - இரண்டுமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள,—ஆன்மா - உயிராம் என்க.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

---

* தூலாருந்ததி நியாயமாவது, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தினை அறியாதவனுக்கு இது அருந்ததி நக்ஷத்திரமெனக் காட்டின், அது மிகவும் நுண்ணிதாகலின், காணுதல் அரிது; ஆதலால், அதனுடன் தோன்றுவதோர் பெரியநக்ஷத்திரத்தினை இது அருந்ததி எனக்காட்டி, அதனை அவன் உற்று நோக்கி உணர்ந்தபின்னர், அருந்ததி நக்ஷத்திரம் அதன்றன் பக்கத்தே தோன்றுகின்றது பாரெனக்காட்டி உணர்த்துதல் போல்வதோர் முறைமை.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்தாச சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையு மாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசந் நிதியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப் பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோ ரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தின்முனிலாமையானுந் தனைக்கொ டொன்றுணர்தலானும்" என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்.

எற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவவறிவின்மேற்று.

இனைத்தென வறிந்தபொருட்கு வினைப்படு தொகுதிக்கண் வேண்டப்படு † முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதி கரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலா வான்மாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ‡ "தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே." எ-ம், § "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவி." எ-ம், ※ "தாரகமா மத்தன்றனிற் றல்." எ-ம், ⁂ "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்." எனவும், | "உலகமேயுருவமாக" எ-ம், ‖ "அத்துவா மூர்த்தியாகி." எ-ம், ¶ "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி—நின்ற வாறே." எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவிசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், || "மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னி நின்றறியும்" எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்தச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்த மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டி யறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித்தோன்றாது என்க.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென் றார். இக்கருத்தே பற்றி × "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும், முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இது படமென நம்மனோ ராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில் லாமையாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவிசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலியுறுத் தியவாறு காண்க.

• மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்திற்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற் கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க. அனைத்துஞ். † 'இரண்டலா' என்பதில்.
‡ டிெ, முதற்சூத்திரம். செ-கக. விந்துவின். § சிவப்பிரகாசம், பொது. செ-உ. ※ பொரா.
※ இந்நூல், முதற்சூத்திரம். செ-டு. ⁂ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-இந.
| சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-எ. ‖ டிெ. முதற்சூத்திரம். செ-இக.
¶ திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்தேவாரம். நின்றதிருத்தாண்டகம். செ-க.
× சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-இக. || சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க.

(இ-ள்.) தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் *பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் சண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது என்க.

பிரகாசித்துநிற்ற லின்மையாவது இயற்கை யுணர்வோடொப்ப ஒருங்கு நில்லாமை. எக்காலத்தும் நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை சண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

௪௨. அன்னியமில் லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்றா
மன்னியமில் லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக
காணா னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணா வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின், சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாரை நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி ஏதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்னியம் இல்லாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்றாம்- (தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு) வேற்றுமையின்றி உடனாய் நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை (ஆகலான்);— அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக்காண்குவனேல் அன்னியமாக்காணான்- அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் (அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல) வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்,— கதிர்முன் இருள்போல அவன் முன் மாணா அசத்து இன்மை மற்று - ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாகலான் என்க.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணாமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.
இன்மை சண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்த தெனினுமமையும்.

உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் சண்டுமுனையாமைமாத்திரைக்கு ஒருபுடையுவமையாயிற் றென்பது வழிநூலாசிரியர் * "முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

## இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின், சத்து அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட தனுகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசத்தியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சேரணமாய் நின்ற சத்தை யறியுமென்றாலும் கண்ணொளியினிழல்

* சிவஞானசித்தியார். ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-௪. அனைத்தும்

போல ஆன்மசந்நிதியின் அதனைகணறிவுண்டாமென்றலும அமைவுடைத்துப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்திலுக்கு - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற்கு;— உணர்வு - அறிவானது,— இன்றென்றது - இல்லை என்க.]

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; எனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அஃதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. எது- எ-னின். பதிஞானபசுஞானங்களேயொடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடைய வதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வறிவாவது அலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும்வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்திலுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமெதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லை யென்றவாறாயிற்று.

> சங. பேய்த்தேர் நீரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றனைந்த
> பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்— வாய்த்ததனைக்
> கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
> கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும்பெற்றிமையின்-(பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய) பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதி (அதனை யுண்ண) வருகின்ற(நீர்வேட்கையுடைய) மடவோனுக்கு (அதனையடுத்தவழித்) தன்னுலனையப்பட்ட அப்பேய்த்தேர் (நீராதலின்றிப்) பொய்யாந்தன்மைபோல,— வாய்த்து-(குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி) கிடைத்து,— அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும் - அவ்வசத்தினியல்பையாராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு (அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ்) சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்,- கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண்-(அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை) யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு (அவ்வசத்து) அறிவில்லதேயாமென்று அறிவாயாக.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன் திரிபு.வாய்த்தல் சேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. காண்கலுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

## மூன்றமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும்மறுத்துச் சத்துமசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள்வேறென்னை யென்பாரைநோக்கிப் *பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின்வேறாய்உயிர்க்குத்தன் மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். இருதிறன்-சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினியல்பை,— அறிவுளது - அறியும் பொருள்,—இரண்டலா - சத்தும் அசத்து மல்லாத,— ஆன்மா - சதசத்தாகியவுயிராம் என்க.]

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர்நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றையொன்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றையொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்கும் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க, அவை உயிரானும் அறியப்படாத வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய்முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலு முளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங் காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் - மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்,—உபதேசியாய் - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்,—அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்-அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்,—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருள்யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறாய். இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற்கொண்டது என்க.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப் போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற் றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறி வென்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனினுமுள்ளவறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

---

* பாரிசேடம் - ஒழிபு. அஃதாவது ஒருவீட்டையின்கட்படும் மூன்று புருடருள்ளே இருவர் கள்வரல்லர் என்பதனான் மூன்றாமவனாகிய புருடனே கள்வனென்றறிதல்போல்வது.

உபதேசியாயுள்ளதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்கவேண்டாது தானேயறியு மியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுரவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர்மதங் களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ளதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடேனு மாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும், சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லை யென்னுஞ் சுத்த சைவர் மதத்தினையும், அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின் றன்மை போலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்ப தூஉம், உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டின்பாலுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

சச. அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை வலியுறுத்தி இரண்ட லாமையை விளக்குதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆகும் - நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டுமன்றி அவற்றின்வேறாம். (அற்றேல், அவ்விரண்டினையு மறியு முயிர்க்குத் தன் னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமெனிற் றன்னோடெண்ணப்பட மூன்றனையு மறிவதென்றாது அவ்விரண்டனையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனிய மெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்),—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனிய மாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்க ணடங்கித்தோன்றுமாறு) போலச் (சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண் ணமாய்) அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம்; (ஆகலான், அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம்) என்க.

. ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடய மாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங்கூறினார். உணருருவசத்தென்புழி உருவென்ற தும் அது நோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.
அறிதலானன்றாகுமெனவியையும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திநிற்றது.

ஆய்தல் நுணுகுதல். * "ஓய்தல் லாய்தல் நிழத்தல் சாஅ—யாவயி னான்கு முள்ளத நுணுக்கம்," என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளின் நுணுக்கம் நான்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுளவாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயென்மாவென அதனை † யுடம்பொடு புணர்த்தோதினார். இக்கருத்தேபற்றி ‡ "பலகலை யுலகி னிலவுத லானும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉமுன்னிலையாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாய்முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அருவுருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது; ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ" என்றாற்போல.

தொக்குத் தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

சரு. மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகுமென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - (நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறியமாட்டாது) மயக்கத்தையுற்றும் (பசிநோய்க்கு அன்னம்போல) அம்மயக்கநோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி (அதனையின்னதென்று) நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங்ஙனம் மாறி மாறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோடொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. (அற்றேல், அசத்தனுவேன் போலுமெனின்),—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை-(வியஞ்சகம் உள்வழியும்) நீமுன்னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்க வல்லையன்றி நின்னின்வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமையான் (அதனோடொப்ப) அசத்தனுவாயுமல்லை,—வேறு-(சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும்) வேறாய்ச் சிதசித்தாந்தன்மையுடையை என்க.

மருந்திற்றெளிதெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டி

* சொல்லதிகாரம், உரிச்சொல்லியல், கூ-உஉ.

† உடம்பொடு புணர்த்தலாவது - தனியே யெடுத்துக் கூறற்பாலதாயுள்ள ஒருபொருளை அங்ஙனங்கூறாது விசேடணமாத்திரையானே பெறப்படுமாறு அதனோடு சார்த்திக்கூறுதல், இது தொல்காப்பியத்துள் மரபியலிறுதிச் சூத்திரத்துட் கூறப்பட்ட ஒருதலையாயி தலைவனும் உத்திக்கு இனமாகக் கொள்ளப்படும்,

‡ சங்கற்பநிராகரணம், நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி மதநிராகரணம். அ - கஅ. ௭௯ - சஅ. திருவாசகம், மூத்ததிருப்பதிகம். செ - ௭.

யில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதன்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்கு மருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; இஃதேகதேச வுருவகம்.* மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்தவேண்டப் படுமாறு ஈண்டைக் கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தே யாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை. துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின், அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன; 'காகணையான்;" "பெற்றெடுத்தளியீர்த்த பெருமான்;" "பேது செய்து;"* "வாதுசெயத் திருவுள்ளமே"† என்புழிப்போல.

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாமாறியாங்ஙனமென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தாகாய் அசத்துமலையென்பவற்றை மேலருவுருவ மன்றாகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் தீயெனவும் அறிந்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருள் அவையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

• சசு. மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண் — மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளதன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியைபுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங் கடாவை விடுக்குமுகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,—மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது - (ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ்) சிவத்தினெதிர் (கதிர்முன் னிருள்போல) நிலையுதலிலதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி,— மெய்ஞ்ஞானந் தானே உளது அன்றே - அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உளவாத்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளனவாக,—உள்ளம் அணைதல் - அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்,— தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக என்க.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

•தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள முளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

---

* ஏகதேச வுருவகமாவது ஒருபாகத்தை உருவகஞ்செய்து மற்றொருபாகத்தை உருவகஞ்செய்யாமல் விடுவது. உருவகமாவது உவமையையும் பொருளையும் வேற்றுமை யொழித்தொன்றென்னும் உள்ளுறைதோன்ற வைப்பது.

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருவாலவாய்த்திருப்பதிகம்.

வயுளமென்னும் வினைத்தொகை * "அறிவறிந்த மக்கட்பேறு" போலநின்றது. வய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டினும்.

தன்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் முப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியைபுடைமை கூறவே, இரண்டனபாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்படுவனவெல்லாம் † பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம், இருதிறனால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளக்கும்வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுறையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

---

## எட்டாஞ் சூத்திரம்.

ஶ்ரீ ஸ்வாபமேவ ச்ரீ யவ்யா ரமேய: ஸ்வாம் நவத்தீதிபோயித:|
உமேவ தாருமாரணா நமே ந்யாய ந்யேஶ ஏவோ ஹித தயே||

---

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

எ - து. சூ - ம். எ-னின், ஞானத்தினை யுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-லா. சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்குண்டென மேலைச்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்ததனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிதுவிளங்கும்.

* திருக்குறள், புதல்வரைப்பெறுதல், செ-௬

† பிரமேயம் - அறியப்படுபொருள்,— பிரமாதா - அறிபவன்,— பிரமாணம் - கருவி,— பிரமிதி - அறிதல்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

தவத்தினில் - (உயிர்) தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட, புண்ணிய விசேடத்தால்,—தம்முதல் - தனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முன்னின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே (இப்பொழுது),—குருவுமாய் - குருவடிவுமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து சிவதீக்கைசெய்து (மன்னவகுமாரனாகிய நீ),—ஐம்புல - ஐம்பொறிகளாகிய,—வேடரின் - வேடருட்பட்டு,—வளர்ந்து - வளர்ந்து,—அயர்ந்தனையென - நின்பெருந்தகைமை அறியாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகைமையாவது,— உணர்த்த - இவ்வியல் பிற்றென் றறிவுறுப்ப,—விட்டு - அறிந்தமாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி,—அன்னிய மின்மையின் - அன்னியமின்றி அநன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று,—அரன்கழல்செலுமே - அம்முதல்வன் றிருவடிகளை யணையும் என்க.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்தவிட்டுச் செலுமென இயையும்.

*புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது 'ஈன்றுபுகழ்பெற்றான்' என்புழிப்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப்பயப்பித்ததாய் ஆண்டுள தாகியவினையெச்சம்.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப்பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல் பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும் எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று வைற்றி யாயுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனதுபோரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும் ஆறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கையிழப்பித்து இழிதொழிலினிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்ந்தலும் அதுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆதலான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

* [illegible]

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ - து. மேன். எ - னின். மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறுக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப் போந்த வியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு,—முற்செய் தவத்தான் - படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியை கிரியா யோகவிசேடத்தால்,—ஞானம் - குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டறிவதாகிய சாதன வறிவினது,—நிகழுமென்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்க.]

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

[இ-ள். மேல் - முற்பிறவிகளில்,—சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்றவிடத்து அத்தவங்கடாம்,—நன்னெறியாகிய - வீடு பேறெய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை,—காட்டியல்லது - பயப்பித்தன்றி,—மோக்ஷத்தை - முத்தியை,—கொடாவாகலான் - கொடுப்பன வல்லவாகலான் ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென மேற்கொண்டது என்க.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச்சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினோர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்தவாறென்னையென்னுங்கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினார், ஞானத்தையின்றியமையாமை புணர்த்துதற்கு, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென் உபலக்கணமாகவின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது

மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக்கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவெனஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்குநெறியென அவ்வச்சமயத்தாரால் கூறப்படுவன வனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடுகின்றபெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

சஎ. தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சாரில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றோர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச்செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தவம் செய்தார் - சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்,—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து - (அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ்) சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி (ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து),—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக-(முன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த) அவாவினை (மீளநிலத்தின்கட்) பிறந்தநுபவித்து நீக்கிக்கோடற் பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சாரில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை - (மீளத்) தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண்வந்து தோன்றித் (தவக்குறையான் அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத்) தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றோர் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம் - வீட்டுநூல்களைக் கற்றோரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும் என்க.

தவத்தானுகப் பிறிதொன்றதானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடுநின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'உண்ணியவந்தான்' என்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய்நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றோரது சொல்லுதற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை.

நற்சாரில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவஞானத்திற்குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

சஅ. பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி னின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமெனை யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவும்

தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பட்டாசாரியமதத்தைப்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலிற்று.

(இ-ள்.) இசைத்து வருவினையின் இன்பம் - (ஒரு நல்வினைசெய்வான் றொடங்கி அறநூலையாய்வாரது உணர்வின்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே நிம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன்) கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்,—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும் - முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்,— இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில்-(ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முட்) சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம்பாவமிரண்டுந் (தம்மைப்போல் அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி) மேன்மேன் முறுகி வளர்வனவாயசரியைமுதலிய தவங்களானே நேராகவொத்தால்,— வந்து ஞானத்தை மருவுவன் ஆம் - அத்தவ முதிர்ச்சி யுடைமையான் முன்னர்க்கூறப்படு ஞானகுருவைத் தேடிவந்து ஞானத்தைத்தலைப்படுவன்.

* வேள்விமுதலாயினவெல்லாம் அழிதன்மாலையவாய காமியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவாவென்றற்கு அவற்றை விதித்தநூல்களே சான்றென்பார் இசைத்து வருவினையென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமை மாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடைமையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென்பார் இசைத்த விருவினை யொப்பிலென்றுங் கூறினார்.

ஒப்பிலென்னும்வினையெச்சம்மருவுவனென்னும்பிறவினைமுதல்வினைகொண்டது. தேற்றவேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆம் அசை. வருதல் † இடவழுவமைதி.

பசிப்பானென்றது ஆகுபெயர். இசைத்தவருவினையென நூலின்றொழில் வினைமேலேற்றப்பட்டது. இசைத்தவிருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினைகளுள் மிக்க விருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன்றருவனவாய் ஒத்தகாலத் தென்றுரைப்பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக்குப் பயன் படாமையுஞ் சித்தாந்தத்துக்கேலாமையு மறிக.

இசைத்து வருவினையினின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவத்தான் மருவப்படுஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு அமிழ்தவுண்டியானாய பயனையொக்குமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையேயன்றிப் பசிதீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறுபோல இறப்பிறவமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன்மாத்திரையே யன்றித் தத்தம் ‡ பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப்பயனைப்பயத்தலும் அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

* வேள்விமுதலிய பசுகல்வினைகள் சுவர்க்க போகப்பயன் உதவும் காமியங்களென்பது—"சுவர்க்கம்வேண்டியோன் சோதிட்டோமத்தான் வேட்க" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளாலும், "கருநிலழி யொழுகினர்கள் சுவர்க்கத்தார்" என்றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்களாலும், "தானமியாக தீர்த்த மாச்சிரமத் தவங்கள் சாந்திவிரதங்கன்ம போகங்கள் சித்தேசர்—ஊனிலாச் சுவர்க்கம்பெறு நிலைமைப்பனவின் மீள்வர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சித்தாந்த வசனங்களாலும் உணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† தொல்காப்பியத்துச் சொல்லதிகாரத்தில், "அவற்றுள்—தருசொல் வருசொல் லாயிருகிளவியுந்—தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த." என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறுக வண்டுபடர்க்கை யிடத்துவந்தமையான் இடவழுவமைதியாயிற்று. சூ - உக.

‡ பதமுத்தி சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்பன. சாலோகமாவது, ஒருவர்மனையிற் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்க் குளதாகிய உரிமைபோலச் சிவலோகத்தின்கண் [illegible] இடையின்றி இயல்பு பதேச்சுரபுரத் [illegible] சாமீபமாவது.

## ஞானப்பிரகரணம்.

[இ]னி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதலானே குருவுமாயுணர்த்துமென்றது

எ-து. ௭ம-எ. எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் வையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றியபின்னர் இம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவ ஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முதலாய் உண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பரிவமறிந்து குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும் என்க.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தேபற்றி †"அகத்துறுநோய்க் குள்ளினன் றிய தனைச்—சகத்தவருங் காண்பரோ தான்." என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

•எதாரக் தேற்றம்.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினை யேயான், எயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனும் முடியும்; ஆகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்து நின்றுணர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரைநோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக் கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கிநிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதலானே குருவுமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது என்க.

பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுத்தப்படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவரும் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுநீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

சஅ. மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மூவேறிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

---

புதல்வர்க்குளதாகிய உரிமைபோலப் பரமேசனுக்கு அணுக்கராய் அவன் விரும்பிய போக விசேடங்களை நுகர்ந்துவாழ்வது, சாரூபமாவது, தோழர்க்குளதாகிய உரிமைபோலச் சிவபிரானோடு ஒத்தவடிவமும் ஒத்தஅணிகலனும் ஒத்தபோக நுகர்ச்சியுமுடையராய் வாழ்ந்திருப்பது.

† திருவருட்பயன், அருளுருநிலை, சே-அ.

(இ-ள்.) * விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - (அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள்) விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்துணர்த்துவன்:— அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் - அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகிய அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,—முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக என்க.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்தவாலயம்' என்புழிப்போல விவ்விகுதி தொக்கு நின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி 'அரிசிதானே அட்டது' என்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றாரெனினுமமையும். † "உண்ணின் றறுத்தருளி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு.

அக்குருவென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

௫௦. அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைக—ளெறியிற்

---

* விஞ்ஞானகலர் - விஞ்ஞானத்தால் கலையற்றவர் பிரளயாகலர் - பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர்-கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப்பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்தம் ஒன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபந்தமுமுடையர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபந்தமுமுடையர். இனி விஞ்ஞானகலர், அநாதியே மலபந்தமாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும் அநுபவத்தாலாதல் விஞ்ஞானத்தாலாதல், யோகத்தாலாதல், சந்நியாசத்தாலாதல், தீக்கையாலாதல், இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்தமுழுவதும் நீங்கி அசுத்தமாயையின்மேலுள்ள புவனங்களிலுகரக்கடவனவாகிய போகங்கட்குரியவர் நீங்கா மலபந்தம் ஒன்றேயுடையவராகிய விஞ்ஞானகலருமென இருவகையர். பிரளயாகலர், அநாதியே மல கன்மங்கள் மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவவிசேடத்தால் மாயாபந்தமாத்திர நீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலருமென இருவகையர் சகலர், தேவர் மக்கள் முதற்பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைக்கும் சுத்தவித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைமுதல் அராகமீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புவனங்கள், மூலப்பகுதிமுதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும் இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† போற்றிப்பஃறொடை. வரி - கக.

குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

**எ-து. உ-ம். எ-னின். *விஞ்ஞானகலர் முதலியமூவர்க்கும் ஓரியல்பா லுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமா யுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.**

(இ-ள்.) உணங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா - உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து ரூதல்வ னறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியு மியல்பினவல்ல ஆகலான்,— குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு - அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு,—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் - அவ்வறிவித்தலுயிரனாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.— குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் (ஆம்) வீடு என் - குறைவில் சகனலாகிய குறையினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணரவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மை மாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென்றறிவாயாக என்க.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது † " வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு." என்பதனுட் பரிமேலழகருரையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபயக்கு முணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ‡ "ஐர்தவித்தா னாற்றல்" என்புழிப்போல.

ஆம்வீடெனவுமியையும். வீடாமெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் தானேவிளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபறவுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்றன்னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூற வேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினரென்றுணர்க. படிவழியின்வைத்தறிவிக்கவன்றி யறியாமை § "பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்று சென்றேறி" என்பதனானுமறிக.

௫க. இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா னிர்நிழல்போ—லில்லா
வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

**எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மூத்திறத்தன் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலர்க்குக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல் செல்லாதென்பாரைநோக்கிஉண்மையாதலை உவமைமுகத்தான்வலியுறுத்துதனுதலிற்று.**

* விஞ்ஞானகலரென்பது விஞ்ஞானகலரெனமரீஇயிற்றென்பர் சிவஞானமாபாடியத்துள்.
† திருக்குறள். ஆள்வினையுடைமை. செ - உ. ‡ டிை, நீத்தார்பெருமை. செ - ௬.
§ கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருவிடைமருதூர். செ-இ.

(இ-ள்.) நல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாணாக்கனே,—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் - ஏந்திய விழைகளையுடையாட்குக் (குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பி னுருவாகிய) முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் (அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன்) இல்லாவாய்ப் பின்னுளவாம் (அதுபோல),—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன்றானேல் - நீரின்கணிழல்போல் (உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார் தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின்.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பைவிளக்குமென்பது ※ "சுரந்ததிருமுலைக்கே தய்யதிருஞானஞ்—சுரந்துண்டார்பிள்ளையெனச்சொல்லச் —சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையாளன்பிருந்த வாறு." என்பதனும், †"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்." என்பதனானு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்படு அஃதில்வழி வெளிப்பாடு ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லாவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. ஆல் அசை.

நீர், அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறுநில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றானையென்றார்.

## மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள்ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மையுணராவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவ ஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும், தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின்மூன்றாங் கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்லுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனானுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப்படாமையறிக.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்த வுணருமியல்பினையுடைய வுயிர்கள்,—ஐயுணர்வுகளால் - ஐம்பொறிகளால்,—மயங்கி - மயக்கமுற்று,—தம்மை - தமது சொரூபத்தை,—உணராவென்றது - அறியா என்க.]

--------

* திருக்களிற்றுப்படியார். செ - இ௪. தய்யவிஞானமென்றும் பாடம்.
† திருக்குறள், அன்புடைமை, செ - க.

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) படிகத்தின் வைத்த பலவேறு வகைப்பட்ட நிறங்கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறுபோல, அவ்வைம்பொறிகடாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற் காட்டப் பட்ட தத்தம் விடய மாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி யிவ்வான்மாக்கள் அவ்வுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது என்க.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந்திரியங்காட்ட வல்லுமென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறிசொல்லாற் கூறினார்.

> ௫௨. பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
> தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
> பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
> மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

•எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டிநிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலு மென்பாரை நோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் •நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து - (தன்னாற் சாரப்பட்ட) பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்புடைய) படிகம்போலத் (தன்னாற் சாரப்பட்ட) இந்திரியங்களினியல்பையே (சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த்) தன்மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்துகொண்டு (பின்பு),—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - (அந்நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப்) பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும்பொறிகளைத் (தன்னின்) வேறெனத்தெளிந்து,—பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் - (அவற்றானாய) அப்பொதுவியல்பு பொய்பாயொழியுமாறு (தனது) சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின், —வேறு மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் - (அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு) வேறாகிய (சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின்) அச்சிவசத்துக் கடிமையாம் என்க.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும்.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப் * பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலின் அறிதல் செல்லாது, அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் மூடிபுமாகலிற் றன்னுண்மை யுறியுமாறியாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறிதற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற அதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

---

* தேவன் - பகுதி, அ - விகுதி. இதனை வடநூலார் தத்திதாந்தம் என்பார்.

## நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சிபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய் கண்டார்க்கு அதுவேயமையும், கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொருமுயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தன்னை யுணராதெனப்பட்ட ஆன்மா,— தன்னை - சித்தாய் வியாபகமாகிய தன்னியல்பை,— இந்திரியத்தின் - சடமாய் ஏகதேசமாகிய இந்திரியத்தின்,— வேறுவான் காணவே - வேறாகவுணருமி வியாபகவுணர்விற்கு இந்திரியத்தான் ஆகக் கடவதொன்றின்மையின் சற்குரவனால் அவ்வாறுணரவே,— தமது முதல் சிபாதத்தை - பிறிதுகாரணம் வேண்டாது தனக்காதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினை,— அணையுமென்றது - தலைப்படும் என்க.]

இந்திரியத்தின் வேறாயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறாகவென்றொழியாது வேறுவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. எது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சிபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலனொன்றேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான், இனி யிவ்வான்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சிபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

ருக. சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்வி னீர்ந்து — சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
தலையிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின் கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட வுயிர்க்குப் போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றுமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறை செய்ய நின்றசெழும்புனலின் உள்ளம்-(ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித்) தடைசெய்ய (ஆண்டுத் தடையுண்டு) தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் (கருவிகளாலுபாசனாகக் கவ வியாபகத்தைக் கவ

செய்ய* அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்ற) உயிர்,—சிறை விட்டு அலை கடலின் சென்று அடங்கும் ஆறு போல்- அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி (இடையீடின்றிக்) கடலின்கண் (மூடுகிச்) சென்று (அங்கேயாய்) அதனுளடங்கி மறித்து வாராதி ஆற்றுநீர்போல,—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் நீர்ந்து - (கருவிகளாலாய) பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி,—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது - தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி (அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு) மீளுதல் செய்யாது என்க.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது * தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துதற்குச் செழும்புனலென்றார்.

† மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்கு மென்னும் உவமவினைபொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

௬௪. எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தாள் எய்துவார் இல்லை - உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் (விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையின் ஒருவரும்) அதனை எய்துவாரில்லையாய் (முடிந்து ‡ "பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய்) முடியும், இவ்வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன் - (அதுபற்றி) முதல்வன் புலனுணர்வோடியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பனென்னின், (அப்புலனுணர்விற்கு அவனுலாதற்பால தொன்றின்மையின்) அவன் ஆண்டைக்கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக்கிழுக்காய் முடியும் (மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்),—எவ்வுருவும் - உயிருணர்வு போலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல,—அவயவங்கள் கண்போல் காணு - உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும்) அவற்றுள் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்கும் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்யபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய

* தொகையுவமமாவது உவமானம், பொதுத்தன்மை, உருபு என்று மூன்றனுள் ஒன்றேனும் பலவேனும் தொக்கிநிற்ப வருவது. அவற்றுள் ஈண்டு பொதுத்தன்மை பெயரெச்சத்தான் தருமத் தொக்கிநின்றமையாதல் தொகையுவமமாயிற்று.

† உவமை பொன்றே பற்றி மறுத்தல் தருக்கமாகாமையின் [illegible].

‡ [illegible], பாஞ்சராத்திரிமத நிராகரண, செ. [illegible].

மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்குநின்றியைந் தறிதற் றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறேகாண் - அக் கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின் கட் கண்டறிவாயாக என்க.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுப சரித்தார். கழல் கழலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை ஞானேந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென் பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர் வுவியாபக விளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையார் மாட்டறியப்படா தாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம். *

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாத லில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப் பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றி யுரைத்தார்.

ருரு. ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தாசிவனை
யைம்பொறியை விட்டணைந் தணைசகல—னைம்பொறியி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

எ-து. உ-ம்-எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலே யன்றி † "ஆற்றுலலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறித்" தலு முண்மையின் அது போல அரன்பாதத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப் படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரைநோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரண மிதுவென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர - ஐம்பொறிகள் போல ஏகதேச விளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித் தாந்த மகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே!—அங்கு ஐம்பொ றியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் - (சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்குமாறுபோலென) மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிக ளாலுய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன்திருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம் பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்,—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும் - (‡ கல்லெறியும் வழி நீங்கிய) நீர்ப்பாசி (அது விடும்வழிப் பரக்குமாறு) போல அவ்வணையின்கணீங்கிய மலகன்மமாயைகள் (வாதனைவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி) வந்து கூடுமா யின் (அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னைவிட்டு) நீங்காத

* ஒட்டென்னு மலங்காரமாவது தன்னாற் கருதப்பட்டதோர் பொருளினை மறைத்து அதனை வெளிப்படுத்தற்குரிய பிறிதொன்றனைச்சொல்லுதல். இதனை—'கருதிய பொருடொ குத் ததுபுலப் படுத்தற்—கொத்ததொன் றுரைப்பி னஃதொட்டென மொழிப." என்னுந் தண்டியலங்கார சூத்திரத்தானறிக. பொருளணியியல். ரு - இக.

† திருக்களிற்றுப்படியார். செ - கக.

‡ "பாசிபெருங் குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப் பிடும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழு திற் பரக்கும்" என்றார் வழிநூலிலும். ஞானாமிர்தமிர்தியார், சட்டாற்குற்றிரம். செ - கஅ.

முதல்வனை (முன்னர்க்கூறப்படு முபாயங்களினின்று) சிந்தித்து (அவற்றை) நீக்கிக்கொள்ளும் என்க.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள்வழியே யென்பது பெற்றாம்.

நீக்கியென்பது பாடமாயின், நீக்கினவாகிய மலகன்மமென்னப் பெயராக்கவைத் துரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. தாம் அதன் கருணைதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்த்தை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியைவிட்டணைதற்குரியான் இவனென்பதுணர்த்துவார்சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீக்கெனவே பாடங் கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்காவெனப்பாடந் திரித்துரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்தரசிவனை ஐம்பொறியை விட்டணைசகல னைம்பொறியி னீங்காவென்றும் ஒரோவழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார். நீர்ப்பாசிபோ னீங்கி மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்குமென்றுங்கூறினார். மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றிமாயையையுங்கொள்ளப்பட்டது.

* "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல னன்மக்கட் பேறு." என்றாற்போல நீங்கானை நீங்கு நினைந்தென்றதனால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இம் மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீடலிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சி வயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற் பாற்றெனவுங் கூறித்தாய் தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

---

## ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

---

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துணைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழ லாம்பதி விதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

ஏ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், [illegible]

சூத்திரவிரையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்ததென்னையோவெனை மலையற்க; சிவதரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மை யுடையனவாய இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்பதுணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுகாண்கணவே * நிமது முதல் சிபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக் காண்டலுமெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபான்முறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின்பின்னுகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. †"நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிவெர் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழியுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஊனக்கண் - குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும்,—பாசம் - பாசவறிவானும்,—உணரா - உணரப்படாத,—பதியை - முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணினில் - அவனது திருவடி ஞானத்தால்,—சிந்தை - தன்னறிவின்கண்ணே,—நாடி - ஆராய்ந்தறிச. (அத்திருவடி ஞானத்தான்),—பாசம் - நிலைபெறுதலுடைய மிருகியபாசக்கூட்டம்,—உராத்துனை - நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய,—தேர்த்தென - பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து,—ஒருவ - நீங்கவே,—பதி - அப்பதிஞானம் (பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்கு),—தண்ணிழலாம் - குளிர்ந்தநிழலாய் வெளிப்பட்டுவிளங்கும்: (அவ்வாறு பாசத்தைப்பொருவி ஞானத்தைப்பெற்று ஞேயத்தைக்கண்ட காட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்கும்),—அஞ்செழுத்தே - திருவஞ்செழுத்தை,—விதி - அவ்விதிப்படியறிந்து,—எண்ணும் - கணிக்கப்படும் என்க.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் ‡"ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக.

"கன்று மன்னிது காடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல்.

‖ உராத்துனை ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; 'பறவாக்குளவி' 'பாயாவேங்கை' என்றாற்போல ஒருவாறுரைப்படாத வேகத்தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண்வந்த பெயரெச்சமறையாகக்

* இந்நூல், எட்டாஞ் சூத்திரம், நான்காமதிகரணம்.

† சிவப்பிரகாசம், எட்டாஞ்சூத்திரம், செ - ௪௯ பாயிரம்.

‡ சித்தியார், முதற்சூத்திரம், செ - [illegible] ‖ பாங்கு [illegible] அறிவேகம்.

கொண்டுரைத்து, "திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்றாற்போல வார வென்பது குறைக்கல்விகார மென்பாருமுளர்.

பின்வந்த பதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனச் சிவசமவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணங்களுள், வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—அம்முதலை - பாசஞான பசுஞானங்களா லுணரப்படாத முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணாலே - சிவஞானத்தினாலே,—காண்க - அறிக என்க.]

ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா லறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப் படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனாதீதகோசரமாய்நின்ற * அதுவேஎன்புழியுரைத்தாம்.

[இ-ள். வாக்கு - நாதமுடிவான பாசஞானமும்,—மனம் - பசுஞானமு மாகிய,—அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந்து அதீதமாய்நின்று,—கோசரமாய் நிற்றலான் - ஒற்றுமைப் பட்டுணரும் பதிஞானமாத்திரைக் கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாகலான் ஈண்டம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வென மேற்கொண்டது என்க.]

ஆண்டுப்பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாகவைத்து வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

௬௪. நாடியோ வென்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன் றேர்ந்தவகை—நாடியான்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணா
றென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்ற தென்னை பசுத்துவலக்கியவழிச் சுட்டிறந்தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத் தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலு மென்

* இந்நூல், அருணந்திசிவம், இரண்டாமதிகரணம்.

பாரைநோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்த முகத்தான் அவரை மறுத்து எதுப்பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாடியோ என்போ நரம்பு சீக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் (யான் யார்) என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலே(னென்று) இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சி யறிவின் கண்ணே,(இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென)ஆராய்ந்து நோக்கி,— அரன் றன்னாலே தன்னையும் கண்டு தமைக்காணார் - (அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய) முதல்வனது திருவடி ஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து (முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய) தம்மையு முணர்தலைச் செய்யாதார்,— என் ஆம் என அறிவார் இன்று-மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறியவல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து.

நாடி யென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

நகாரந் தெரிநிலை. * என்றென்பது சொல்லெச்சம். † வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினைவினைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னெனமரீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் ‡ தத்துவதாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

ருஎ. காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்று னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெளிப் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்னாலேகாண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டிய கண்ணே தனைக் காணா - (உயிராற்) காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது,— கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணா - தனக்கு (அவ்விடயத்தைக்) காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது,— காட்டிய உள்ளம் தனைக் § காணா - (அதுபோல முதல்வனால் பறைந்துநின்) றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் (அவ்வாறே) தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது (தன்னையுணர்த்திநிற்கும் முதல்

* என்று தேடி. † அறிவினை உணர்த்தலின்.

‡ தத்துவம் - அகக்கருவி. தாத்துவிகம் - தத்துவகாரியமாகிய புறக்கருவி.

§ தன் ஐ எனப்பிரித்து உம்மையிடையிடுக.

வினையு மறியமாட்டாது),—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான் - அத் தேர்ச்சியறிவின்கண்ணும் உடனாய்நிற்குங்கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே,—உள்ளத்தில் காண் (அவனை) அவ் வறிவின்கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை, *"முறைகாக்கு முட் டா செயின்" என்றாற்போலக் காணுதென்னுந் தொழிற விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணு மென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பது பட நின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளன் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காண்டல் கூடுமென்பதாம். † "கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடினே—வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதூம் இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணுமென உவமைக் கோதிய வாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. ‡

---

### இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காணு உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தாயுள்ள - நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கு நிலையுதலிலவாயுள்ள,—வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை,—அசத்தென்று - இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று,—காணா-விவேகித்தறியின்,—உளதாய்நிற்பது-அங்ஙன நிராலம்பமாய் விளங்கித் தோன்றுவது,—ஞானசொரூபமென்று உணரற்பாற்று - பதிஞானத்தினியல்பென்றறியற்பாலதாம் என்க.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியெனப்படும் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற்பல்காமைப்பொருட்டு எதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தை யென்னாது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னாது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்றதென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று மோதினார். இஃதேகதேச வுருவகம்.

---

* திருக்குறள், செங்கோன்மை. செ - எ. † திருவுந்தியார். செ - உக.

‡ எடுத்துக்காட்டுவமையாவது, உவமான உவமேயங்களிரண்டன் சாதிருசிய தருமத்தை அபேத நெறியானே குறிப்பானுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் நிதரிசனாலங்காரமென்பர்.

இதனுட் பெறப்படு மேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு:

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணையான் என்வரும்.

(இ-ள்.) படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டு நிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று *விவேகித்தறியின் அங்ஙன நிராலம்ப*மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது என்க.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்து நின்று* "அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம்—வெறுத்துநெறியறுவகையுமேலொடுகீழடங்க"க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் "வெறும்பொயென நினைந்திரு"த்தல்.

௫அ. நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானா வறிவா யளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை † நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்புகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நிர்க்குணன் ஆய் - (அசுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) முக்குணரூபமா யளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய்,—நின்மலன் ஆய் - (முக்குணங்களைக்கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல) மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானு மல்லனாய்,—நித்தியானந்தன் ஆய்-(மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) அநித்தியானந்தரூபனாய்ச்சுட்டி யறியப்படுவானுமல்லனாய்,—தற்பரம் ஆய்-(இம்மூன்றனோடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி) அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல்வன் - இவ்வாறு நிற்றலான் (ஒன்றானியல்புபற்றி யறியப்படாத) தனிமுதலாகிய இறைவன்,—வானே முதல் களையின் - ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து-பயின்றறிந்து வருந் தனதுகட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் (இன்னதென்றறிய வாராத) சூனியப்பொருள்போலத்தோன்றி,—ஆனா அறிவு ஆய்த் தோன்றானோ-(பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந்) தன்னறிவின்கணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச் († "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித்) தோன்றான் கொல்லோ என்க.

தற்பரம் தனக்கும் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - [illegible]. குறித்தது.
† மாயாவாதி. ‡ சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - ௩அ. [illegible].

அற்புதம் என்பே சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றிநுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனுமை நீங்காமை.

ஒகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானேமுதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வருன்முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்க முறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனுய் நின்மலனுய் நித்தியானந்தனுய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச் சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

ஙகூ. சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண் — சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனும் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூப மென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென் பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன-(ஏகதேசவுணர் வாற்) சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை (மேற்கூறியவாறே ஓரோ வொன்றாகச்) சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி, —இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண் - முடிவின்கட் செம்மையே கோசர மாவது (யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய) சத்தேயாம் அதனையறிவா யாக. (அற்றேல், அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயி ரேயாமென அமையுமெனின்),—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை - (இது காறும் அசத்தோடு கூடிச்) சுட்டியறிந்து வந்த நீ (அசத்தின் வேறாய் அங் ஙனந்தோன்றுஞ்)சத்தாவாயல்லை,(அற்றேல்,இச்சுட்டுணர்வுஎனக்கு நீங்குவ தின்றுபோலுமெனின்),—உண்மையைத் தைவம் (ஆய்) புணர்ந்து - (அசத் தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டி யறிந்து வந்த நீ அதனை யொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய) சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனுல் பொய்விட்டுப் போம் - அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொது வியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும் என்க.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோர் ஈகரவீற்றிடைச்சொல்; அது சட்ட மென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரியென்ன உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினு மமையும்.

பற்றறக் கழிதொழியுமென்பார் விட்டுப் போமென்றார்

ச0. கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
பண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டனைந்த

ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னெண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறுமீ யாங்ஙன மென்பாரைநோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டதை அன்று அன்று எனக்கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு-சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென் றொழித்து,—ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து-(அவ்வாறு கண்டொழிந்த) தன்னறிவின்கண்ணே (சுட்டுணர்வின்றி நின்ற) கடவுளை ஆராய்ந்து,—உணர-சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்,—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு-(அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று) முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு,—ஒண்கருடசானத்தின் தீர்விடம்போல் தான்-ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் (விளங்கித் தோன்றும் மந்திரதைவிக கருடனால் அப்பாவகன்) விடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு போலாம் என்க.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவதியாதெனிற்கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன், அதற்கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திர ரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விட வேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திர சொரூபியாவனென்பதூஉம் சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறு முணர்க. அல்லதூஉம், பாவனைபோலியாயவழி அதுபயன்றருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

---

## மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். ஆன்மாவைச் சுத்தி பண்ணுதற்குப் பாசமொருவிய வழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் பாசமொருவி ஆண்டுத் தன்னுணிமலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானகண்ணுற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்டது என்க.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது, அற்றாகலினன்றே * "பின்னு மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந் தொழிந்தார்.

இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉ முணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஓதுமுறை வேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியையபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக.

† மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சுத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவென்னுது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துந் தியானிக்கவென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிந்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கொள்க.

ல-து. எது. எ-னின். அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தால் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனான் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க என்க.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோட்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்கவென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னாக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௪ - ௧. பாசஞானத்தாலும்.

† உரை, மந்தம், மானதங்கள் முறையே [illegible] என வடநூலார் கூறுவர்.

* “வானோக்கி வாழும்” “கோனோக்கி வாழும்” என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறைதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

சுக. அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள்.) உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு - உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - (தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி *புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யு முறைப்படி) இதயபங்கயத்தில் (அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில்) அம்முதல்வனைக் (கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு) அம்மனுவா லர்ச்சனை செய்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம் செய்து - அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் (ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் *விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களா)லோமித்து,—கோதண்டம் சானிக்கில் - விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவிற் (சிகர யகர வகரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற்) சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்,—அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம் - அப்பாவனைக்கண் அம்முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுவன் (அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால்) அடிமையாவன் என்க.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அங்ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டைகூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்த சாதனமாயிற்றென்பது.

சுஉ. இந்துவிற் பானுவி ராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணு—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாறும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித்

* திருக்குறள், செங்கோன்மை, செ - உ.

**தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும், உவமையில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.**

(இ-ள்.) இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு - (அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத) இராகு கேதுக்களை (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல,—சிந்தையில் காணில் - (முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்றுணர்விற்கு விடயமாகியபசுபாசங்களோடொப்பவேறுணரப்படாதமுதல்வனைத்) தன் னிதயபங்கயத்தின் (அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக்) காணுமாயின்,—உதவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம்-(கோலை நட்டுக் கயிற்றினுற் சுற்றிக்)கடையவே * காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கிநிற்பன்,—தான்கனல்சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம்-(அப்பொழுது) தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் (தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனுக்கு) அடிமையாம்,— அஞ்செழுத்து ஓது • (ஆகலான்) அத்திருவஞ்செழுத்தை (விதிப்படி) யோதுவாயாக என்க.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாராயினர்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உத்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும் அஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

கூகூ. மண்முதனாளமலர் வித்தை கலாரூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு
நிலையதிலா மச்சிவன்றாணோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-(அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை) அறியப்புகின்,—மண் முதல் நாளம் - நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் (உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள) நாளவடிவாம்,—வித்தை மலர்- வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்,—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் - (அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக்) கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்,—சத்தி கலை உருவாம் - சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்,—நாதம் அதன் கண்ணும் - சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்,—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம்-(ஆகலான்) அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் (முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய) அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்,—கோ-(அதனை யறிந்து திருவஞ்செழுத்தால்) அர்ச்சிப்பாயாக என்க.

---

* இக்கருத்தேபற்றி "விறகிற்றீயினன்" என்றனர் ஆளுடையவரசு.

இதனனே * "அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தை யென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † "மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய்" என்புழி மோகினி யென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரனுளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டியுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப் படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனாளமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்தி கலாரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலை யுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவ தத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள்ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமெனவும், நாதமாஞ் சத்தியுதன்கண்ணாமென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீத கலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகியகேசரங்களுக்குத்தொகை பற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக்கொள்க.

சிவன்றானதனிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

---

## பயனியல்.

### பத்தாஞ்சூத்திரம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

---

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம் செ - ௫௦. வலக்கைமான்.
† ஒன்பதாஞ்சூத்திரம், செ - ௪, காட்டுமிதப.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை, எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினுலாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதிலையைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த பொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தே னெனும்படி) உயிர்,—தானேயாகிய - தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற,—அந்நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல் (என்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய்நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி),—ஏகனாகி-அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,—இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின்,—மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் இரண்டனோடு,—வல்வினை - வலியகன்மமலமும்,—இன்றே - இல்லையாயொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாரகலின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ; அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும்போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனுமாந்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்திகெட்டு நிற்றலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச் சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடெல்லாம் நீக்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டி யோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியைபாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். 'ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,— இவ்வான்மாவாய் - பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

கச. தானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
றானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

---

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறியப்படுபொருள். இவையே திரிபுடி யெனப்படும்.

றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்க வுணர் வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும் உளம் உண்டா தல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய் - யானென்றும் அவனென் றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் (யானேயென நிற் பார்க்குப்போல) அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்று மாகலான், (அவ்வழித்) தானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி இல் என்று வைத்து தான் ஆம் இறை - இனி யானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறில்லை யென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானே யெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடி வியாபகத்துள் அடங்கி நிற் கச் செய்து அவ்வாறேயாவன் முதல்வன் என்க.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் "நள்ளார்க்கு நஞ்சொத்த நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன்" என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனுதலும் அஃதில்வழித்தானுளனுதலும் யாங் ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்கும வொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க வல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்காணுங்காற் காணுந்தன் மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத் தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, இனிக் கண் ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப்பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற் பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனுக் காட்சிப்படுவ தல்லது தெளிவுபுலனுக்காட்சிப்படுமாறில்லை; அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிலையும் பிரித்தறிய வாராமை யின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை சந்நோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத் தொன்றன்றே" எ-ம், † "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்தன்மை— காண்பார்கணன்முத்திகாணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந்தண் கடந்ததைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்." எ-ம் கூறினார் புடைநூலாசிரி யரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெ னின்—கண்ணொளியோடுகூடியவழியும் இதுவிளக்கொளி இதன்றாயிற்றொளி இது திக்கொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும்; விளக்கொளிமுதலிய வற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வா றொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சி யெனவும், சின்னடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறேபொருளினும் வைத்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, செ-௪௯. கண்ணொளி. † திருவெண்பா. செ-௧௨.

துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளிசத்திமடங்கிப் போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்னாமோ வெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளிசத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்:—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்ணொளியாவது தன்னைவிளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும், அதுவியாபகமாயின் வியாபகமாய்விளங்கியுஞ்சிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, *"கண்ணொளிவிளக்கின் சோதி கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்தபலகண்ணொளிகட்குத்தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்டகண்ணொளிவிளக்கொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்தப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை? ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லையாகலான் அவை தம்முட்கலத்தற்கு இயைபின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக்காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாயகண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத்தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோலவுயிர்களுந்தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்றுகாணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்றதுணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால் அதுவதுவாய்நின்று காணும்பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியைபில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்துநின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது "நாடியநன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு ரென்னு மெனவறிவார்." எ-ம், † "தன்னாலே தனையறிந்தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம், அதிலறி வடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வாரிபயன்றேன்றும்" எ-ம், ‡ "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டேனின்னிலையனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—நின்னைக் காணுமாந்தர்தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே" எ-ம், பிறாண்டும் இவ்வாறோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குகளானும் இவ்வுண்மையுணர்ந்துகொள்க.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. † ஷை, ஷை, செ - உஉ. தன்னிலைமை.
‡ பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, செ - [illegible] [illegible].

## இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அதுகொண்டவினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழியேகனுமி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமா றில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீருயினோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மெற்கோடனுதலிற்று.

[ இ - ள். இறைபணி - அம்முதல்வனருள்வழி,— வழுவாது நிற்க வென்றது - சலியாமனிலைநிற்க எங்க.]

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனுகிநிற்றலேயமையும், இறைபணி நிற்றலேற்றுக் கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேய முங் கன்மமும் ஏகனுகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவைதாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது எங்க.

அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றாம். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய் வனவன்மையின் அறுமென்னாது பிரவேசியாவென்றார்.

௧௫. நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிரா ரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறை பணி நிற்றல்பற்றி அவைபிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென் பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரியம் நாம் அல்ல-(வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய) இந்திரியங்கள் (மாயேயமாவனவன்றி) யாமாவனவல்ல,— நம் வழியின் அல்ல- (அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - (வினைநிகழ்ச் சிக்கு) வாயிலாகிய விடயாதிகளும் (அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவ னவன்றி) யாமாவனவல்ல, (அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தன வன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—நாமும் அரன் உடைமை - (அவற்றோடியை ந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய) யாமும் (ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கவிளங்கி அல்லுழி விளங்

மாறின்மையான்) அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திராவேமல்லேம்.—ஆம் என்னில் - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,— இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் ஏவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச்செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை,—முன் செய்வினையும் தருவான் முன்- (அவ்வாகாமியவினையை அவினுபாவமாய் உடன் கொண்டு வருவதாகிய) பிராரத்தவினையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் (உடலூழாய்க்கழியும்) என்க.

நம்வழியினல்லவென்பதுவழியென்பதனேடுங்கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

‘மகனன்றுகுற்றி’ என்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. * “அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும்” என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டுமுற்செய்வினையென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடலூழாயென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

௯௯. சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னே யொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச்செய்யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துதலினுதலிற்று.

(இ-ள்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - (தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச்) சார்ந்தாரை (அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய்நின்று) காப்பது தலைமைக்குணமுடையராயினார்க்குக்கடமையாகலான் (முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத்) தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாதுகாப்பானாகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - (அது பற்றிக்) கோட்டமுடைய னல்லனாய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தானச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல் - தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித் தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத்தொடக்கிலராகச் *செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை (அவர்க்குக்) கொடுப்பானாகலான்,— ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு-(அவ்விருதிறத்தோர்மாட்டும்) நுணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே (செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனைப் இருவேறுவகைப்படச்செய்வன்) என்க.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தருவான்முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தாட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவு நிலைமையன்றென்பாரைநோக்கி,அதனை உடன்பட்டேஅமைதி

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். ௫ - ம். சூத்திரம்.

உறுவானாய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறிவென்பது கடனெனப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு கவென்மையுமன்றென வலியுறுத்தவார் சார்ந்தடியார் தாந்தானுஞ் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமை யெடுத்துக்காட்டினர். சார்ந்தடியார் தாந்தானுஞ்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலுண் டென்பதூஉம், அது கோட்டமின்று செவ்வி நிலைமையே யாமென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுப்பெயர் கொண்டது. சார்ந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகரந்திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

தாமும் பின்வந்த தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

தானுஞ்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அநிருக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமென்றார்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆய் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினும்.

௬௭. இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னுணரு மச்சு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண் டென்பதற்குத் *"தினைத்தனையேனும் பொறேன் றுயராக்கையின் றிண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந்திருவாக்குக்களேசான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனு யொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென் பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயனுமொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இங்குளி வாங்குங் கலம்போல - (தன்பால் வைத்தெடுக்கப் பட்டொழிந்த) பெருங்காயத்தினின்றும் (அதன்வாசத்தை) வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண் (அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்குமாறு)போல,—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்டிடினும் - இறைபணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் (பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி நாய்மூள மூண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப்) பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் (மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய்வந்து) மூளுமாயினும்,—பின்செய்வினை மாயையுடன் நில்லாது - (அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையாநிகழ்வதாகிய) ஆகாமியவினை (மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய) மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்,—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் - (இறை பணி நிற்கும்) அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் (ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழவரினும் பிறழவொட்டாத) அவ்வச் சினையே நோக்கி நிற்பனுகலான் என்க.

---

* திருவாசகம். நீத்தல்விண்ணப்பம். செ - ௩௪. தனித்தனி.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத்துரக்கு மென்பதாம். * "தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே—லல் லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதிய தூஉம் அது.

ஊளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருப்புபட நின்றது. † "மந்திர விதியின் மரபுளிவழா அ—வந்தணர் வேள்வி" என்றாற்போல. முற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

மூண்டிடினுமேமனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அநுவதித்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

ருய. நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற னீங்கா ரதற்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன் செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நன் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - (அங்கித்தம்பனத்தால்) நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் (அவ்வனலுட்கிடப்பினுந் தந்திறனினீங்காத வாறு) போலவும் பண்ணுதலமரப் பரியாவூர்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல் லார் (அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறனினீங்காத வாறு) போல வும்,—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் - (ஐம்புலன்களில் அசப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்) றெண்ணி முதல்வன் திருவடியாகிய அச்சை யுணரவல் லார்,— ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - (முன் செய் வினை மாயை மூட்சிபற்றி) ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறனிற்நீர்ந்துபடந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் என்க

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

‡ நண்ணனல் கீழ்நீர்போலமுன்பின்னாகத்தொக்கஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலெனமரீஇயிற்று; § "நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் கண்ணப்படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கதிப்பித்தல்.

இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

ருக. சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி னின்றிக்—கதமிக்

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. செ - கக. எல்லையில்பிறவி.
† திருமுருகாற்றுப்படை. வரி - கஜ. ‡ அகலினத் கடு எனவிரியும்.
§ திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம், கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை. செ-ச.

எரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்படுமியல்புடை யார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணுஞ் சிற லுடையராதல் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின்காணின்-(தன் னாற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல் பற்றிச்) சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் திரு வருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணாய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமா யின்,—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி - (அவ்வழிப்) பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மைபால்.—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின்முன் இருள் போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார் - சத்தாகிய முதல் வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்த காரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தியேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புல னின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லர் என்க.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மை மயக்கமின்மையுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற்பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனச்சக்குறிப்புக் காரணப்பொருட்டாய்நின்றது.

இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதமிக்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத் தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. *"எல்லையில் லவனெரிதன்னி னுலென வெகுண்டான்" என்பதனானும் ஒப்புமையாதலுணர்க.

இதனாற் போந்தது. சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடி யோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அதுபற்றி "அவர் திறனீங்கா"ரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க.

ஏகனுகிநிற்றலான் மலமின்றாதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயவினைகளில வாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினர்.

## பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

த்ருசோர் த்ருசயிதாத்மா து தஸ்ய த்ருக் சிவதர்சக꞉ ।
தஸ்மாத் தஸ்மின் பராம் பக்திம் குர்யா தாத்மோபகாரகே ॥

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த் துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

* பெரியபுராணம், அமர்நீதிநாயனார்புராணம். செ-௨௪.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஏகனுகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரிலையப் ஆன்றிப்பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாலய விஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்படுக்குணுஞ் சூனியமாகவே சூனியுஞ் சூன்யமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவை யிலையபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவா யெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொன்றுஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனுனே, சூத்திரவியையபும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனுகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையாலும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோதவேண்டாமையாலும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலாலும் அதனையீண்டு வேறுவைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய்: ஏகனுகி யிறைபணிநிற்பது துரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரமம்மாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளக்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்பேச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திய வழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்டவாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனுவனெனப் பதினொன்றுஞ் சூத்திரஞ் செய்தற்குத் தோற்றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்து வைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொன்றுஞ்சூத்திரத்துட்கூறுதலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்துமுற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானுவனென்பதனையும் அரன்கழல்செலுமெனப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால்நூல் செய்துரைப்பான்புகுந்தஆசிரியர்வேறுபடச்செய்துரையாராகலானுமென்பது. இதனுனே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானெனவாளாகூறியதனைப் பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களை யணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு

காணுங்கண்ணுக்குங் காட்டக்காணுந் தன்மையுடையகண்,—(காண)-உருவத்தைக்காணும்படி,—காட்டி -, அதனோடொருங்கியைந்து நின்று காட்டி—(காணும்) - அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற,—உளம்போல - ஆன்மாப்

போல—(காணும்) - அறுவகை அறியும்பலபுடைய,—உள்ளத்தை - அவ்வான்மாவிடயத்தை,—காண - அறியும்படி,—காட்டி - முதல்வன் அதனோடொருங்கியைந்துநின்று அறிவித்து,—கண்டவின்-அறிந்துவருதலான்,—அயராவன்பின்-அவ்வத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே,—அரன்கழல் - அம்முதல்வன் *திருவடியாகிய சிவானந்தானுபூதியை,—செலுமே - தலைப்படும் என்க.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணவென்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டுக.

* "வியர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்" என்பதுபோலக் கண்டுகாட்டலென்பது மாறிவைத்துரைக்கப்பட்டது.

இக்கருத்துநோக்கியன்றே, இதனைவிரித்துக்கூறுவான் புகுந்த வழிநூலாசிரியர் † "காட்டிக்கண்டிடுமாபோலக் காட்டிக்கண்டிடுவன்" என்றதூஉமென்க.

அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனையென்றெடுத்துக்கொள்க. அயராவன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென "ஆறுசென்ற வியர்"போனின்றது. அது ‡ "இத்தை யாயு மறிவுடைய ஞயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியர்கூறியதனானுமுணர்க.

உள்ளத்தையென்பது உருபுமயக்கம்.

அறிவிச்சை செயல்களினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொருபொருண்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றார்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்:—உயிரையின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத் தானென வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவிநின்று கண்ணுக்குக்காட்டியவதனைக் கண்கண்டதென்றுங் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகுத்தறிய வாராது இரண்டன் காட்சியும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதல்வனையின்றி யமையாத உயிர் ஒருவிடயத்தை யறியுங்கால் அம்முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்ம சிற்சத்தியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் விரவி நிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவி நின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்வான்மா அறிந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்து நின்ற தானறிந்தானென்றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செய்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின், ஏகனாகி யிறைபணி நிற்குமுயிர் முதல்வன் அங்ஙனம் அத்துவிதமாய் உபகரித்துநிற்கு முரிமையை நோக்குமாயின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட்செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதூருமாகலின் அவ்வழி அவ்விச்சையே தானாகவிளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கப்படுமென அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விடயிக்குமாறுணர்த்தி அதிதநிலையியல்பு கூறியவாறுமென்க. அத்துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டேர் தம்முள் அபேதமாதற்குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி § "அறிவொளிபோற் பிறிவருமத்துவிதம்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அங்கியும் ஒன்றிற் றங்கிநின்றல்லது தன்றொழிற்படத்தாதாகவின், அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்று எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதல் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி

* நாலடியார், சினமின்மை. செ - ச, நேர்த்து.
† ஞானாமிர்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ - க. காயமொழி. ‡ டை செய்யுள்.
§ சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ - எ. புறச்சமயத்தவர்.

அறிவித்தன்மாத்திரையான் அமையாதெனபது *, "தொண்டனேனினையுமாநினை யே" "விரும்புமாவிரும்பே" "தொடருமாதொடரே" "நுகருமாநுகரே" என்றிவ் வாறு முத்திநிலை பற்றியோதிய திருவாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்பு நோக்கி யன்றே "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றோதிய அம்மை † "அறி வாயறிகின்றான்றானே" எனவுமோதியதூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித்தற் பொருட்டெனவும் பின்னறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுந்துவித்தற் பொருட் டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன்மாத்திரையே கருத்தென் றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமெனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டுரைத்த ஆசிரியர்கருத் தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென் பது உணர்த்துகோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையா னும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென் றொழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்துட் காட்டுவனென்பது மாத்திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது கூறிற்றில்லையாலெனின்;—அறியாதுவினா யினாய்: ஆண்டுக் காட்டுவானுமென்றவும்மை காண்பானுமாமென எதிரது தழீஇ நிற்றலின், கூறாமை யாண்டையதென்றொழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காண மாட்டாதார் பாடம்வேறாக ஓதுப.

இதனுள், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் காட் டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம்; அதனை யயராவன்பி னரன்கழல் செலுமே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

### முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள்: எ-னின். முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டுமுபகார மாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளைநோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற்கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வனும் உயிர்களாலுணரப்படும் விடயத்தை உடனின் றுணருவன் என்க.

உம்மை உயிர்களுணர்தலேயன்றியென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேதுவா யறியுமென்றுரைப் பாருமுளர். அவ்வாறுரைப்பிற் ‡ சித்தசாதனமாமாகலானும், ஈண்டைக்கியைபின் மையானும், அதுபோலியென்றொழிக.

அவையே தானேயாயெனவும் தாந்தமுணர்வின் றமியருளெனவும் மேற்பொது வகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவிதத்தை ஈண்டுக் காணுமுபகாரத்தின் வைத் துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாதலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலா னும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண்போல் உயிர்

* திருமாளிகைத்தேவர், திருவிசைப்பா, கோயில். செ - கக. ௩0. க. ஏ.
† காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. செ - ௨0
‡ சித்தசாதனம் - முன்னர் உடம்பட்டதாய்ச் சித்தித்ததொன்றை பின்னும் சாதித்தல்.

சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாய வாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவினின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவி நின்றால் அறிவுவிளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையவு மாட்டா, தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்குதன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலைபான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமெனமேற்கொண்டது என்க.

அவனையின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற்போல அவனையின்றியொன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரம் இனிதுவிளங்குமென்பார் அவனை யின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார்.

அமைந்து விடயியாவென்றதனைக் * "சுந்தித்துச் சுழலும்" என்றாற்போலக் கொள்க.

உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை †"எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடா வுயிர்களீசன் றானுஞ்—செவ்வியினினுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித்தெங்குமாய்ச்செறிந்து நிற்ப—னிவ்வுயிர்கடோற்றம்போ தவனையின்றித் தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு—மவ்வுயிர்போ னின்றிடவொனாத லானு மாணடியையகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே." என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், 'இறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்' எனவும், 'ஈசன்றானெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும்; 'இவ்வுயிர்கடோற்றம் போதவனையின்றித் தோற்றா' எனவும், 'அவ்வுயிர்போனின்றிடவன்' எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய் முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், ‡"விளக்கொளிகலந்தவற்றை" எ-ம், "விளக்கின்சோதி கலந்திடும்" எ-ம், புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதன்னமாக, பரமுத்தியில் உயிர்க்குவிடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெனின்;— அறியாது கூறினாய்; § "சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலனு" எ-ம், ¶ "ஒன்றிரண்டாகி நின்றுணரு முண்மை." எ-ம், பிறாண்டும் இவ்வாறே யோதுப வாகலின், பரமுத்தியில் உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும், அது முதல்வனை இன்றியாகாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வநுபூதியை உடனின்றறிவனெனவுமுணர்க.

௭௦. ஐந்தையு மொக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போ னின்றுணரு மாகலா—னைந்தினையு

* சிவஞானசித்தியார், பத்தாஞ்சூத்திரம். செ - ௬. அந்தித்.
† ஷை, பதினொன்றாஞ் சூத்திரம். செ - ௧௭.
‡ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - அ. கண்ணொளி.
§ உண்மைவிளக்கம். செ - ௩௪. முத்திதனில்.
¶ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - ௩௭. ஒன்றிரண்டாகி.

மொன்றொன்றாய்ப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வுலகு
மொன்றொன்றாய்ப் பார்க்குமுணர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றுணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும் வேற்றுமை இல்லைபோலு மென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங்காட்டி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளமே-ஆன்மாவானது,—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான் - சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னு மைந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்துநின்று உணர்தற் பாலதனை உணருந்தன்மைத்தாகலான்,—ஐந்தையும் ஒக்க உணராது ஐந் தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆய் பார்த்து உணர்வது - அவ்வைம்புலன்களை யும் ஒருங்கே யுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஓரோவொன்றாயறிந் தநுபவிப்பதாம்,—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்றா உணர்ந்துபார்க்கும்*- (அது போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி) என்றுமொரு பெற்றித்தாகிய சிவம்(எல்லாவுயிர்களுடைய)எல்லாவிடயங்களையும்(பொது வகையான்) ஒருங்கேயுணர்ந்து (அவ்வுயிர்களுடனின்று சிறப்புவகையானு) மறியும் என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.
சிவத்தைப் பிரித்தமையின் எகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.
ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய்நின்ற பெயர்.

எக. ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினனே—னேகமா
யுள்ளத்தின் கண்ணானை யுள்குவா ருள்கிற்றை
யுள்ளத்தாற் காணானே யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வாறுடனின்று தன்னைத்தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்று ஏகம் ஆய் நின்று இணை அடிகள் உணரவே தான் போகம் ஆய் விளைந்த பொற்பினான் - (முதல்வனைச் சார்ந்தவழி அவ்வண் ணமேயாய்) ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோடொற்றுமைப்பட்டு நின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே தான் (அவ்வான்மாவுக்குப்) பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவினையுடையனாகலானும்,—உள்ளத்தின்கண் ஏகம் ஆய் ஆனான் - (அங்ஙனமுணருங்கால்) அவ்வான்மஞானத்தினிடத்து ஏகமாய்விட்டு நீங்காதவனாகலானும்,—உள்குவார் உள்கிற்றை உள்ளத் தான் உற்றுக் காணானே - கருதுவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவ ரறிவோடு கூடி நின்றறியான் கொல்லோ என்க.

போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினான், ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணானான் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருளவாய் நின்றன.

யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு உள்குவாருள்கிற்றையென்றார். "வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான்"* யென்றாற்போல.

ஆறுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண்வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவேன், உள்குவாருள்கிய பொருளாகலின்.

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். [illegible]

வேலையென்பாயிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்ற அனுமானவளவை காட்டுவோர் உள்ளுவாருள்நிற்றலை யுள்ளந்தானுற்றுக் காணுமேனென்றும், உள்ளுவாருள்நிற்றல் சரிடத்துமொக்குமென்பார் "ஏகமாய்நின்றேயிணையடிகளொன்றுணரப்—போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன்" என விடயித்தற்கட்பமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணுனென அறிவு விளக்குதற்கட்பமியல்பும் எடுத்தோதினர்.

பரபோகமாயென்னாது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணைக்குதற்பொருட்டு. சேர்துநிலமிருந்துச்சென்றுணுக்கு வன்னிலம்போலப் பரபோகவிளைவுசெயற்கைப் பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்துவந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * "புணர்ந்தாற் புணருந் தோறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதாய்—மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே." எனவும் அப்பொருண்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்காலுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர்.

கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்னோரன்னவற்றிற் செய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர் விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமனுற்றுணிபென்க.

இத்துணை அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென உணர்வைபற்றியோதினாரேனும் † "எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி" என்பவாகலின் அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்: ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்பனென்பதூஉம், பெத்தத்தின் அவனிவனாய்நின்று விடயித்தலின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின. முத்தியின் இவனவனாய்நின்று விடயித்தலின் அவனொழிந்த விடயங்களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை ஈயாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாதவழிக்குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், ‡ "யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யங்கே—மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்" என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி "எத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை—முற்செய்வினையுஞ் சருவான் முன்." எ-ம், § "பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய்" எ-ம், ¶ "உடம்புடைய யோகிகடாமுற்றசிற்றின்ப—மடங்கத்தம் பேரின்பத்தாக்கி" எ-ம், ‖ "காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமெனப்—பேணு மடியார்" எ-ம், "எல்லாஞ் சிவமாயிருந்ததே." எ-ம், இவ்வாறோதியதூஉமென்க.

---

## இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏகனுகி நின்றார்க்கு அவ்வியைபுபற்றி அறிவிச்சை செயல்கண்மூன்றும் ஆண்டுவிடயிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி சிட்டையியல்புணர்த்துதற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சூத்திரத்துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். செ - க. உவர்ந்தார்க்.
† சிவஞானசித்தியார், சுபக்கசூத்திரம். செ - கஉ. சத்திநன்மயி.
‡ ஷை ,இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ - உ[illegible] ¶ திருவுந்தியார், செ - [illegible].
§ திருக்களிற்றுப்படியார், செ - [illegible]. ‖ திருவாசகம், பண்டாயநான்மறை. செ - [illegible].

[இ-ள். மறவாது - அவ்வத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும்,—பத்தியினான் - அன்பானே,—ஏத்த-முதல்வனருள்வழி நின்றால்,—அவனது சீபாதத்தை - அவன் றிருவடியாகிய சிவானந்தானுபூதியை,—அணையும் - தலைப்படும் என்க.]

*"இத்தையாப் பறிவுடையனாயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியரு மோதுதலின் ஈண்டுமறவாது பத்தியினாலேத்தவெனச் சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்தவென்றது உபசாரவழக்கு.

அன்பு பத்தி காதலென்றாற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணராதார் பத்தியாவது சீவன் முத்திநிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம்போலுமென மயங்கித் தந்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற் "செம்மலர் நோன்றாள்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமையும், சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயன் விளைத்து நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். பத்தியினான் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றை யறிந்து அவ்வச் செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின் அவ்வப்பொழுதே விளைவித்தும் அல்லுழிக் காலாந்தரத்தின் விளைவித்தும் உடனாய் நிற்பனாகலான் இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

எஉ. அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீச—னருட்கண்ணாற்
பாசத்தை நீக்கும் பகலலர்த்துந் தாமரைபோ
னேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீங்கிய பின்னன்றி உடம்புடையவழியுங் கூடுமாயின் அது ஞாயிற்றினொளிபோல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனாதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அது கூடாமையுங் கூடுமாறும் உவமை முகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருக்கன் நேர் நிற்பினும் காணார்க்கு அல் இருளே - ஞாயிறு (எல்லார்க்கும்) ஒப்பநிற்பினும் அது காட்சியுடையார் கண்ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார் கண்ணுக்கு இரவின் கண்ணதாகிய இருளேயாம் (அதுபோல),—ஈசன் பாசத்தார்க்கு இருட்கண்ணே - முதல்வன் (எங்கணும் ஒப்ப நிற்பினும்) மலநீங்கிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின் கண்ணே யாவன். (சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல் உடலுடைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றாலெனின்),—பகல் (நீக்கி) அலர்த்துந் தாமரைபோல் - (ஏனைத்தாமரைகளோடொப்ப ஒருங்குநிற்பினும் பக்குவமுடைய) தாமரையைக் (கூம்புதலை) நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல,—நேசத்தில் தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட்கண்ணால் பாசத்தை நீக்கி (அலர்த்)தும் - ஏனையோர்போல் உடம்போடு நிற்பினும் பருவமுடையராய்ப் பத்தியினாற்றன்னை மறவாதுணர்வார்க்கு முதல்வன் தனது திருவருட் பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி (அறிவை) யலர்த்தும் (ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லர்) என்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம், செ - க. [illegible]

ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பிரசத்தாரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஏகாரத் தேற்றம்.

திணிந்தவிருளையென்பார் அல் இருளென்றார்.

மலத்திற்குக் கண்ணாவது அறியாமை.

காலைரும் பகலும் ஆகுபெயர்.

அருக்கன் எடுத்துக்காட்டுவமை.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருநேரென்பது உருபுமயக்கமாய் நான்காவதுணர்த்திற்று.

நீக்குதலும் அலர்த்துதலும் எனையிடத்துஞ் சென்றியைதலின், ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொருளேற்பன வருவிக்கப்பட்டன.

எஉ. மன்னு மிருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
மன்னு மரனை மலந்துரந்து—தன்னின்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
சலிப்பில் விகாரியலன் றான்.

. எ-து. உ-ம். எ-னின். நேசத்திற் றன்னுணருஞ் சீவன்முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்துதல் பரமுத்தியினன்றி இல்லையென மாறுகொள்கூறும் வாதிகளை நோக்கிப் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பின் மன்னும் அரனை மன்னும் இருளை மதிதுரந்தவாறு மலம் துரந்து - (உயிரைத் தானுக்கிக்கோடற்கணுளதாகிய) இச்சை மிகுதியான் (அவ்வுயிரோடும் அநாதியே) நிலைபெறுமுதல்வன்(கண்ணின்க)ணிலைபெறும் இருளைப்பிறைமதி (நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாகநீக்கி) யோட்டுமாறுபோல் (அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபான முறையினீக்கிப் பற்றறத்) துரந்து,—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசம் செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல் - காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச்செய்தல்போல (மலம் அங்ஙனந் துரக்கப்படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத்தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச் செய்து வருஞ்) செய்கையின் (அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ்) சலிப்பின்லை,—விகாரி அலன் தான்—(அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல்பற்றி) விகாரியாவானுமல்லன். (காந்தம் போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யும்) அம்முதல்வன் என்க.

மதியென்றது எற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத்திற் றிங்களின்மேற்றாயிற்று. "அந்த வருளுணக்கிங் காதாரமா யல்லி—னிந்த வெணவெறித் திங்கள்" என்றதும் அது.

மலந் துரத்தல் உயிரின் செயலானவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

*வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமா மென்பது "காரப்பூரக் கறித்து" என்பதனுனுணர்க.

உவமவுருபு விரித்துரைக்க.

சலித்தல் வேசறுதல்.

செய்தற்கண்ணென ஏழனுருபு விரித்துரைக்க.

* திருக்குறள், காதற்சிறப்புரைத்தல், செ - ௪.

மதிதுரார்தவாறு மலந்துரத் தென்றவிதனனே மலநீங்குவது பின்னென்பார் மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க.

சோபானமுறையினிக்குதலானன்றே, *சத்திநிபாதமும் †சிவபுண்ணிய முதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று நன்னான்காய்ப் பதினாறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறுவகைப்பட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

எ௪. நசித்தொன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்றா
நசித்திலதே லொன்றாவ தில்லை—நசித்துமல
மப்பணைந்த வுப்பி னுளமணைந்து சேடமாங்
கப்பின்றா மீசன் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிருக்குக் குணம்போல அநாதியாயுள்ள சகசமலம் அவ்வுயிரின் வேறாய்த்ததுராக்கற்பாலதன்றாகலின் மலந்துரந்தென்றது "அமையா தென்னும் பாடாணவாதசைவரைநோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான்" அதனை வலியுறுத்திதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நசித்து ஒன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்றா நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை - (அரன்கழல் செல்லுங்கால் அதனை ஆன்மாக்கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக்கடாயினார்க்குக்) கெட்டொன்று மெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலான் ஒன்றுமொட்டாது கெடாதொன்று மெனிற் (கெடாதவழி இருபொருளாய்நிற்றலின்) ஒன்றுமாறில்லை, (ஆகலான் அருத்தாபத்தியளவையானே), - அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம் ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம் - உப்புத் தனது கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங்கெட்டொழிய ஆன்மா அரன் கழலையொன்றி (அவ்வரன்கழற்குச்) சேடமாய்,—கப்பு இன்று ஆம் - (அங்ஙனஞ் சேடமாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக்) கவர்ச்சியில்லை என்க.

ஒன்றாதென்னுந் தாவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.

---

* சத்திநிபாதம்—மந்ததரம் மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரமென நால்வகைப்படும்; அவற்றிற்கு முறையே தீக்கைபெற்றவுடனே மயிர்க்கூச்சுண்டாதலும், சரீரநடுக்குதலும், மூர்ச்சித்தலும், சரீரம்விழுதலும் குறிகளாம். இது சித்தாந்தசாராவலி வியாக்கியானத்திற் கண்டது.

† சிவபுண்ணியம் பத்திகாரணமாக உண்மையாகச்செய்வதும் புகழ் முதலிய உலகப் பயனை நோக்கிச் செய்வதுமென இருவகைப்படும். இவ்விரண்டும் சரியையும் கிரியையும் யோகமும் அவற்றான் நிகழும் ஞானமுமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் அந்நான்கினுள்ளும் சரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கிரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். யோகத்திற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், ஞானத்திற் சரியை, கிரியை, யோகம். ஞானமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்டு விரிவால் இன்னும் பலதிறப்படுமென்று உணர்க.

அவற்றுள் திருக்கோயில் அலகிடல் மெழுகல் முதலியன சரியையிற் சரியை, ஐவகை மூர்த்திகள் விநாயகக்கடவுள் முதலிய ஆவரணமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியை வழிபடுதல் சரியையிற் கிரியை, நெஞ்சின்கண் உருத்திரக்கடவுளைத் தியானஞ் செய்தல் சரியையில் யோகம். அத்தியானபாவனையின் உறைப்பினால் ஓரனுபவவுணர்வு நிகழ்தல் சரியையில் ஞானம், சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களெல்லாம் செய்துகோடல் கிரியையிற் சரியை, ஆகமத்தில் விதித்தவாறே ஐவகைச்சுத்தி முன்னாகச் சிவலிங்கவடிவிற் செய்யும் பூசனை கிரியையிற் கிரியை. அகத்தே பூசை ஓமம் தியானம் மூன்றற்கும் மூவிடம் வகுத்துக் கொண்டு செய்யப்படும் அந்தரியாகம் கிரியையில் யோகம். அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரனுபவ வுணர்வு கிரியையில் ஞானம். இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமமென்னும் நான்கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமும் தாரணையும் யோகத்திற் கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதி யோகத்தில் ஞானம். இந்த யோகம் சகளநிட்களங்களைப் பற்றி நின்று செய்யும் சாலம்பயோகமும் நிட்களத்தைப்பற்றி நின்று செய்யும் நிராலம்ப யோகமுமென்று இருவகைப்படும். இனிக்கேட்டல் முதலிய நான்கனுள், கேட்டல் ஞானத்திற் சரியை. சிந்தித்தல் ஞானத்திற் கிரியை. தெளிதல் ஞானத்தில் யோகம். நிட்டை கூடுதல் ஞானத்தில் ஞானமென்றுணர்ந்துகொள்க.

பின்வந்த எரித்தென்பது செயவென்வினைச்சத்திரிவு.

யாதொன்று யாதொன் றன்பொருட்டேயாய்த்தனக்கெனச்சுதந்திரமின்றிநிற்கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதறிக. "அவையுடைமை யாளாராமங்கு" எனவோதலின், வினைப்பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாயினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற்சேடமாதலின்மையின் இதனைவேறெடுத்தோதினார்.

முத்தி நிலைகூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்றுமெனை அவினுவிருத்தியுங்கூறினார்.

எரு. பொன்வாண்முன் கொண்மூவிற் புக்கொடுங்கிப் போயகலத்
தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—முன்வாண்
மலத்துண் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்ணு
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நான்காஞ்சூத்திரமுதல் இதுவரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத்தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக்கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொன்வாள் முன் கொண்மூவில் புக்கு - ஞாயிறு காலைப்போதின் முகிற்படலத்துள் மறைந்து,—ஒடுங்கி - (அம்முகிற்படலம் ஒருபுடைநீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய்) ஒடுங்கித்தோன்றி,—போய் அகல எங்கும் தன்வாளே ஆம் தன்மைபோல- (அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றலடியுண்டு முழுவதும்) விட்டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும் பெற்றிபோல,—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து - ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துண் மறைப்புண்டு (கேவலப்பட்டு),—மற்று உலகை உண்ணும் - பின்பு (கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவுவிளங்கி) ஐம்புலன்களை விடயிக்கும்,— (மற்று)மலத்து இரித்து வரத்துச்செல்லும்-பின்பு அம்மலத்தை(முதல்வனருளாற்)பற்றறக்களைந்து வியாபகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது சிபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும் தன்மையென்றூர் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

பின் வந்த வாள் ஆகுபெயர்.

வினைமாற்றின்கண்வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் மலத்திரித்தென்பதனோடியைந்தது. சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாதென்றது இலேசாற்கொள்க.

உவமைவினைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன.

---

இனிப் புகழ்முதலிய உலகப்பயனோக்கிச்செய்யும் உபாயச்சரியையிற் சரியைமுதல் உபாயஞானத்தில் ஞானமீறாகிய பதினாறுவகையினின்றும் பலவேறுவகைப்பட விரியுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வவற்றிற்கேற்பக் காலாக்கினி புருத்திரர்முதல் குண்டதயமத்தகத்திற் சிகண்டருத்திரர் புவனத்தின்கீழுள்ள உருத்திரர் ஈறான அவ்வப்புவனபதிகள் உலகத்திற் சாலோகமுதலியவற்றைப்பெறுதலாம். பத்திகாரணமாகச் செய்யப்படும் உண்மைச்சரியையிற் சரியைமுதல் உண்மையோகத்தில் ஞானமீறாகிய பன்னிருவகையினின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டுவிரியுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சிகண்டப்புவனமுதல் சுத்தவித்தைக்குக் கீழுள்ள அவ்வப்புவனபதிகளுடைய சிவலோகத்துச் சாலோகமுதலிய அபரமுத்திகளைப்பெறுதலாம். உண்மைஞானத்திற் சரியைமுதலிய நால்வகையினின்றும் பலவேறுவகைப்படுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன், அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சுத்தவித்தைமுதலிய அதிகாரதத்துவ போகதத்துவங்களின் வைகும் மந்திரர் மந்திரமகேசர் முதலியோர்புவனத்துச் சாலோகமுதலிய அபரமுத்திகளைப்பெறுதலாம். இனிப்பலவேறுவகைப்படவிரியும் ஞானத்து ஞானங்களுள் முடிவாகிய ஞானத்திற்குப் பரமுத்தியேபயனென்றுணர்ந்து கொள்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் விளங்கின்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையென்பார், உலகையுண்ணும் வரத்துச் செல்லுமெனா வேற்றுமையும் உடன்கூறினர்.

மலநசித்தலாவது தனதுமறைத்தற்சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன்மாத்திரையே பிறிதின்றென்பதூஉம் உவமையாற் பெறுதும்.

---

## பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

---

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து. சூ-ப. எ-னின். அசிந்திதனாய்நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அயராவன்பினரன்கழல்சென்ற முத்தர்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அவை செல்லுமிடம் இவையென்பதுணர்த்து முகத்தான் வாக்குமனாதீதமாய்ப் பத்தியினான்மலவாதேத்த நின்றமுதல்வனை வாக்குமனக்கோசரமாம்படி தெளியக்கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

சூத்திரவியைபும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(அயராவன்பினரன்கழலிணைந்த சீவன்முத்தனாவான்) செங்கமலமலர்போல் (விரிந்துவிளங்கிய முதல்வனது) நோன்றாளை அணையவொட்டாது (அயர்த்தலைச்செய்விக்கும்) அவ்வியல்பினையுடைய மும்மலவழுக்கை(ஞானநீராற்) கழுவி (அங்ஙனம் அயராவன்பு செய்யுமெய்ஞ்ஞானிகளோடுகலந்துகூடி) மலமயக்கநீங்குதலான் அன்புமிக்குடைய அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் முதல்வனெனவே(கண்டு) வழிபட்டு வாழும் என்க.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன்முத்தனென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும்.

நோன்றாள் வினைத்தொகை. நோன்றல்பொறுத்தல். *"எடுத்துச்சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

...சீஇயென்றது குறிப்புருவகம்.

மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்பரொடு மரீஇயினரென்னும் பொருட்கு சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும்.

தான் அசை.

அம்மலங்கழீஇயென்றதனால் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்பரொடு மரீஇயென்றதனால் இச்சை வியாபரிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனாற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும் பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் ஏனைவிடயங்களிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி ஒரிடத்தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின், விடயவேற்றுமையின்மையு முணர்க.

---

* திருவருட்பயன், உயிர்விளக்கம். [illegible] - ம். [illegible].

தொழுகவென்னுது தொழுமென்றமையின்,இஃதனைத்தோரது தன்மையென் பது பெற்ரும். அற்றாகவினன்றே இதனைச் சாதனமேற்றின்லையாது என்றுவைத் தாரென்பது. இனித் தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிந்து கொண்டு விகுதிப் பொருள்பட நின்றமுன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக்கொள்க. என்னை? செல்வப் பெருக்கமுடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந்தாக்குதலின்றிச் சிவானந் தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாந்திறமுடைமையின், கண்ணழித்துரை பற்றி விதியாகவுவைத்துரைத்தலும், அதுபற்றி.

இதனுன், செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; அன்பரொடுமரீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; மாலறநேய மலிந்தவர் வேடமுமாலயந்தானு மரனெனத்தொழுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதி கரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

## முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின். சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையாகன் முன்னர்ச் செய்யக் கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகர ணத்து,—ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களை - ஆணவமாயை கான் மியமென்று கூறப்படுமும்மலங்களை,—களைகவென்றது - நீக்குக என்க.]

கன்மமலமே தன் மூலத்தைநோக்கிக் கான்மியமெனவும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமியமெனத் தலைக்குறையென்றுரைப்பாருமுளர்.

அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். "மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே" எனப் பாச நீக்கம் மேலேபெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடியபின் அவை களை யக்கிடத்தல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடு புணர்த் தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்மலங்கண்மூன்றும் மெய்புணர்ந்து நிட்டைகூடினுர் மாட் டும் யாதானுமோராற்றானுமைந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிற விக்கு வித்தாகிய பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவனவாம் ஆக லான் அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலங் களைக் களைகவென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை.

எசு. புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் கான்மியமு
மண்ணுதன் மாயைகாண் மாயையுங்—கண்ணிய
வஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமு மிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை அஞ்ஞானத்திற்கேதுவாய்வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும் - புண்ணிய பாவப்பயனும் புண்ணியபாவகாரணமாயும் பொருந்துகின்ற இக்கன்மமல

மும்,—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும் - நிலமுதல் மோகினியீறாகக் காணப்படுகின்ற இம்மாயாமலமும்,—புண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ் வாணவமும் - சுட்டியறிவதாகிய விபரீத வுணர்வைப் பயக்கும் இவ்வாணவ மலமும்,—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா விடு - இம்மலங்கண் மூன் றும் மெய்புணர்வுடைய உபக்காரமையான் (அவற்றை) விடுத்தொழிவா யாக என்க.

எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டை கூடினார்க்கு உடம்புநிற்குமளவும்பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப்பற்றிநிற்றலான் அஃது அவர்க்கு ஒரோவழி வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து தாக்கும்; அவ் வழிப், *"பிற்செயாதநுபவிப்பதின்று" ஆகலின் அது சார்வாக விருப்பு வெறுப் புக்கள் உளவாம்; அவை உளவாகவே, பரமே பார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏக தேசப்பொருள் காட்சிப்படும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுண ர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறிம்மூன் றும் அறிவற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறு வார் கன்மமாயை யாணவமென்றிம்முறையின் வைத்து அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளை யெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினார்.

இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம்.

முன்வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக்கணின்ற தத்துவத்தை யுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன்னையீறாகவுடைய வினைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று.

காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

இவை சிவபோகப்பெருவாழ்வையிழப்பித்தலின் மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற்றைத் தோன்றும்பொழுதே தடையாங்கால் †"களைகுநர் கைகொல்லுங் காழ்த்தவிடத்து" என்னுமுறைமைத்தாய் முடியுமென் பதுபற்றி விடுவென ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம்முறையா னிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞானம் ஏகதேசக்காட்சியாகுமெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானாயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்தவினை நுகர்ச் சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதெனவும், அறிந்து அங்ஙனஞ்செல்வதாகிய தற் போதம்முளையாதவாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் "சிவாநுபவம் சுவாநு பூதி" யாம்படி ஞானநிலையில் உறைத்துநிற்றல்.

மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச்சார்வானாய செயற்கை யென்பதுணர்த்துதற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாத்திரைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினார்.

---

## இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்மலங்கழீஇயினார்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். சிவ பத்தர்களோடு - அத்துவித நிலையைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே முதல்வன் அருள்வழிநின்ற சீவன்முத்தர்களோடு,— இணங்குகவென்றது - நட்புச்செய்க என்க.]

(ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினான் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபா தத்தையடைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று.

இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்கவெனவே, எதிர்மறை முகத்தான் ஏனையரோடிணங்கற்கவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-௯௦. முற்செய்வினையை.
† திருக்குறள், பகைத்திறந்தெரிதல், செ - ௯. இன்னாத.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்

எ-து. எ௩. எ-னின். உறவும் பணியுமொழிந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையுமுடையராதல் சால்பன்றென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ-ள். அல்லாதார் - பத்தியினான் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தை யணையாதபாசத்தார்,—அஞ்ஞானத்தை - சுட்டியுணர்வதாகிய விபரீதவுணர்வை,—உணர்த்துவராகலான் - அறிவிப்பாராகலான்,—இனிச்சிவபத்தர்களோ டிணங்குகவென மேற்கொண்டது என்க.]

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு * "தெய்வ மென்பதோர் சித்த முண்டாகி—முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு—மாறு கோடி மாயா சத்திகள்—வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின—வாத்த மானு ரயலவர் கூடி—நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்—பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்—விரத மேபா மாவே தியருஞ்—சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்—சமய வாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குகளானறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்குவாய்த்துழி எதுவாதன்மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதார் அவ்வாறன்றி இலக்கு வாயாதவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவாராகலான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

எஎ. மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்
பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவரோடு இணங்காமைமாத்திரையே யமையும் சிவபத்தர்களோடிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பு இல்லார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற - (முதல்வன் காட்டியுங்கண்டும் உபகரித்துநிற்கும் அத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந்) தமது ஞானக்கண்ணை யிழப்பித்துத் (தீயநெறிக்கட் கொண்டு சென்று) மலங்களாகிய பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே (தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த) சேர்ச்சியறும்படி,—பத்தர் இனத்து ஆய்ப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வினால் உணரும் மெய்த்தவரை - (அம்மறவியை மாற்றி ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக் குழியினின்று மெடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ்) சிவபத்தரது கூற்றிலே பேரன்புடையராய் (அவ்வன்பு சார்பாக விளங்குஞ்) சிவஞானக் கண்ணால் அங்நிலை கடைப்பிடித்துணரப்பெற்ற மெய்த்தவராயினாரை,—வினை மேவா- (எல்லாவனத்தங்கட்கும் மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்பிக்கும்) பிராரத்தவினைகள் வாதியா என்க.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரென மேற்சொல்லிய பொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதினார்; அதனெதிர்மறைமுகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்தகைமையுணர்த்துகோடற்பயனோக்கி.

மலம் ஆகுபெயர்.

---

* திருவாசகம், போற்றித்திருவகவல். வரி - ௪௫.

வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது.

எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்பென்றார். பித்தப் போறலின் அன்பு பித்தெனப்பட்டது.

ஏனைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையாய்ப் போதலின், பரனுணர்வினானுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்புடையராய் மனஞ்சொற் செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பார்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வேமேம்பட்டு நிகழும்: அது நிகழவே பௌதிக வுடம்பைப்பற்றி வரும் பிராரத்த வினைகள் அவர்க்குநுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார்தந்திறத்துச்சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் சேர்வையறப் பித்தப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வினானுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினையென்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்தஞ் சிவபத்தர்களோடிணங்கினாலன்றி வினைபற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப்பயின்று வந்த சிறப்பில்லாரதிணக்கம் அருமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

---

மூன்றமதிகரணம்.

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அன்பரொடு மரீஇயினார்க்கு அம்மருவுதலைநிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கூணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். பத்தரது திருவேடத்தையும் - அபராவன்பினாரன்கழலேத்து மெய்யன்பரது திருவேடங்களையும்,—சிவாலயத்தையும் - சிவாலயங்களையும்,— பரமேசுரனெனக்கண்டு - முதல்வனெனவே ஐயுறவின்றித் தெளிந்து,— வழிபடுகவென்றது - வழிபாடுசெய்க என்க.]

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

காமக்கிழத்தியர் வடிவிற்காணப்படும் ஆடைசாந்தணிகலன்முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல மெய்யுணர்வுடையாரைக்காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென்றுபசரித்தார். அது * "சேலுங்கயலுந் திளைக்குங்கண் ணாரிளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர்போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு † "தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடிதைவருசிந்தையு நைந்துருகிப் —பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன்—மேய செவ்வாயுமுடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே." ‡ "சிந்தை யிடையறா வன்புந் திருமேனி தன்னிலசைவும்—கந்தை மிகையாங்கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்—வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலி திருநீறு—மந்தமி லாத்திரு வேடத்தரசு மெதிர்வந்தணைய" "கண்டகவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவுமெய்க் காதற்—றொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றியதென்று தொழுதே" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருத்தமுடைமையானும், நின்றநிருத்தாண்டக

* திருப்பல்லாண்டு. செ - ௮. † திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம். செ - ௬௫௦.
‡ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். செ - ௨௬௬ - ௨௬௦.

முதலையவற்றுள் அவ்வாறேதுதலானும் திருவுருத்திரத்தட் பருப்பின்றி உயிர்ப் பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றிரயுக் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்தெடுத்தோதிய தென்னை யென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிப் பத்தராது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது என்க.

மற்று உரையசை.

எப்பொருட்கண்ணுமிறைவன் கலந்துளனென்பது தெளிந்து கோடற் பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாறோதப்பட்டதெனக் கொள்க.

அ. தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
தன்னுணரத் தன்னு ளிருத்தலால்—தன்னுணரு
நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் தயிநெய்போற்
பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி.

து. உ-ம். எ-னின். திருவேடத்தின் இறைவன்பிரகாசமாய் நிற்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பதி - அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருள்,—தன் உணர வேண்டி-(உலகத்துள்ளார்) தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—தனது உருவைத் தான் கொடுத்து-(திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய) தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்,—தன் உணர - (அவ்வன்பர்) தன்னைச் சிவோகம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்,—தன்னுள் இருத்தலால்-(அங்ஙனம் ஒருசுறியின்கணின்றுணருமவரைத்) தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்,—தன் உணரும் நேசத்தர் தம்பால் தயிநெய்போல் நிகழும் - (குறிப்புமிறந்துநின்று) தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர் மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்கித்தோன்றும்,—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம் - (அவ்வியல்பில்லாத) பாசக்கட்டுடையார்மாட்டுப் (பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல) விளங்காது நிற்கும் என்க.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிறவினைத்தொழிற்பெயர்.

கொடுத்துச் செய்திருத்தலானிகழுமென வியையும்.

தன்னுணருநேசத்தரெனப் பெயரடையாகும் ஒரேதுக்கூறப்பட்டது. தன்னை யென்னுமிரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

உணர்தலை மூவிடத்தோதுதலின் இஃதக்கனம் வேறுவேறுரைக்கப்பட்டது.

பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இன்மை ஈண்டு விளக்காமைகுறித்து நின்றது.

௯. கண்டதொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி னங்கிவே
றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற்—கண்டவுருத்
தாளதுவா யன்றானுன் றானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு

௯-து. உ-ம். எ-னின். சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவர வடிவின் மந்திரசாந்நித்தியமுன்வழியன்றிப் பிரகாசமாய் நிற்றல்பெறப்படாதென் பாரை நோக்கிச் சிவாலயத்தினிட்டுத் இறைவன் பிரகாசமாய்நிற்றலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டத்தின் அங்கி வேறு உண்டல்போல் - விறகிற் றீ(கடைகோலாற் கடைந்துழி) வேறாய் விளங்கும் (அல்லுழிவிளங்குவதன்றானாற்) போல,—கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனன்-(உயிர்கட்குப்புத்தி முத்தி யளித்தற்பொருட்டுக்) காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட்(கலப்பினால்) அதுவே தானாய்(அதுவன்றி)வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன்,—கண்டது ஒரு மந்திரத்தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல் - (அதுவே தானாகக் காணாதார்க்குத்) தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்நித்தியமில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காதுநின்று அஃதுள்வழி விளங்கித்தோன்றும் பொருளாம்.—அது தான் ஆய்க் காணும் தவர்க்கு அது தான் ஆய்த் தோன்றானே- (அவ்வாறன்றி) அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண்மைத் தவமுடையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றாநிற்கு மல்லோ என்க.

காணாதார்க்கென்பது சொல்லெச்சம்.

மந்திரத்தாலென்னும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையினும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று.

ஆல் அசை. ஆனனென்பது பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை.

பொருண்மைபற்றி உளதெனவும் அன்றெனவும் கூறினர்.

தானதுவாயன்றானெனென்னும் பெயரடையான் அவரவர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவாயன்றாதல் சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின்கண்ணிகழுங்கடாவை இதனானன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டுக் கூறினர். இஃதீரிடத்து மொக்குமென்பது முன்னர்ப்பெறப்படும்.

---

## புறனடை.

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த மூன்றுஞ் சிவன்முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாமிலக்கணமாகலின் அநுவாதமாகவைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் களைக இணங்குக வழிபடுகவென விதியாகவைத்தோதிய தெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை, அவற்றதொழிபாகக்கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்விடங்களின் - மேற்கூறிய திருவேடங்கள் சிவாலயங்களிடத்தே,—வழிபடுகவென்றது - வழிபாடுசெய்க என்க.]

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும்.

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அநுவதித்துணர்த்தவதே யமையுமென்பாரைநோக்கி விதித்தலேவலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக்களைதல் இணங்குதல் கட்கும் இஃதொக்கும்.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும் புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

எ-து. யாது. எ-னின். எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்போ நரம்புசிக்கோழையோ வென்று இன்னணம் பகுத்தறியாய்ப் பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடிமுதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல அப்புருடனும் உயிர்க்குயிராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான் அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகியும் நிற்ப

னாகலான் அதுவது தானாய்க்காணுங் காட்சிபற்றி யெய்தியவழிபாடு அல்ல னாய் நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழியுமெய்துவிக்க வேண் டுதலான் இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது என்க.

அவையாகாவாறப்புருடனுமென்றேம் அவ்விடத்தெய்துவித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று.

மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்னாது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப் படுத்தோதியதூஉம் இஃதுணர்த்துகோடற்பொருட்டு. இதனானே, *எய்தாததெய் துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற்காப்பதூஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமூன்றனுள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததென் பது போந்தவாறுணர்க.

வாறு உவமவுருபட நின்றது.

முதலானவற்றையென்பது உருபுமயக்கம்.

அ௦. அதுவிது வென்ற ததுவல்லான் கண்டார்க்
கதுவிது வென்றதையு மல்லான் — பொதுவதனி
லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவமே
யத்துவிதி யன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின் அவற்றுள் இவ்விடங்களின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்த தென்னை யென்பாரைநோக்கி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டார்க்கு - (முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொரு ளெல்லாவற்றினும் நிற்குநிலைமை) யறியப்பெற்றோர்க்கு, — அது இது என் றது (அல்லான்) - (கண் அருக்கன்போல்) அதுவும் இதுவுமெனப் பகுக்கி சைத்தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனு மல்லனாய், அது (என்றது) அல் லான் - (உடலுயிர்போல்) அதுவேயென்றோதப்பட்ட அபேத நிலைமையனு மல்லனாய், — அது இது என்றதையும் அல்லான் - (குணகுணிபோல்) அது வாகிய இதுவென்று பகுக்கிசையாயலோதப்பட்ட பேதாபேத நிலைமையனு மல்லனாய், — பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுந் தைவமே - (அறிவொளிபோல்) அம்மூன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமைய னாதலான் எல்லாப்பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும், — அத்துவிதி அன் பின்தொழு - (அவற்றுள்ளும்) அன்பு விளையுமிடத்தின் வழிபடுவாயாக அவ் வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடையோய் என்க.

அதுவிதுவென்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை; பின்னையது இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அல்லானென்பதனை மேலுங்கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனோடுங் கூட்டியுரைக்க, அல்லானென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. பொதுவ தென்னுமது பகுதிப்பொருள் விகுதி. தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே கூறினாம். ஏகாரந் தேற்றம். ஆயினுமென்பது சொல்லெச்சம். அன்பு ஆகுபெயர். ஏழாவது விரித்துரைக்க.

† "திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி" யினன்றி "எங்குமுருக்காண வொண்ணாதவான் முலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ" ஆகி அடிப்படவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவித ஞா னத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்ததென்பார் அத்துவித மாதலகண்டமுந் தைவமே யென அநுவதித்து அத்துவிதி யன்பிற் றொழு வென்றார். அத்துவிதியென்னும்

---

* எய்தாததெய்துவிப்பது - அபூர்வவிதி. எய்தியதிகந்துபடாமற் காப்பது - நியமவிதி. எய்தியதனையொருமருங்குமறுப்பது-பரிசங்கியாவிதி. இவை திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டன.
† சிவஞானசித்தியார், பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம். செ - ௪.

அண்மைவிளி பயனுணர நின்ற குறிப்புப்பெயர் இதனுனே விதிக்கும் பயன்கூறிய தாடமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுருவாகிய திருமேனியெனக்கொண்டு அதற்கியைய வுரைப்பாருமுளர்: அவர், அன்பினென்றதனை ஏதப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபேற்ற இயற்பெயராக வுரைத்துரைப்ப.

அக. வினைபா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
வினைதீரி னன்றி விளையா—வினைதீர
ஞானத்தை நாடித் தொழுவே யதுநிகழு
மானத்தா லன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தாயுள்ள வண்ணபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொரூபம் உளதாய் அத்துவிதத்தை யுணர்த்துமாகலான் அதன்பொருட்டு வழிபாடு வேறு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வினையால் அசத்து விளைதலான் வினைதீரின் அன்றி ஞானம் விளையா-(உடம்பின் கண்ணதாகிய) பிராரத்தவாசனை (உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ள துணையும்) அதனுன் (வரும் விருப்புவெறுப்புக்களும் அவைபற்றிக் காட்டிப்படும் மண்முதன் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீதவுணர்வுமாகிய) அசத்துக்கள் (ஒருவியவழியும் வந்துகூடி) மேம்படுவனவாகலான் (அவ்வளவிற்கெல்லாயிறுதலமாகிய) பிராரத்தவாசனை பற்றறக்கழிந்தாலன்றி (அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து) மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாகலின்,—வினை தீர ஞானத்தை நாடித் தொழுவே அது நிகழும் - அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே (அவ்வினை நீங்கி) மெய்யுணர்வு மேம்பட்டுநிகழும்,—ஆனத்தால் அன்பின்தொழு—ஆகலான் அன்பினுல் அவரை வழிபடுவாயாக என்க.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம் நிலைபெறுதல் அவ்வசத்தினது விளைவிற்குவேராகிய வினைத்தீர்வின் கண்ணதாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்பொருட்டு அதனை அங்ஙன நிலைபெறுத்தினுர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல், அதன்பொருட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றவதுவே அதற்கமையுமெனின்,—அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டை யின்றியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தா லெனவும், மண்முதனுளமெனவும், அகத்து வழிபாட்டை உடன் கூறியதூஉமென்பது.

விளையாதென்னுர் தவ்விகுதி விகாரத்தாற்றெருக்கது.
பின்வந்த ஞானம் ஆகுபெயர்.
ஆனதனுலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

அஉ. தன்னை யறிவித்துத் தான்றானச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா னச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

எ-து உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டாமையானுதல் பின்னர்ச்செய்து பெறுவதுமென்றுதல் ஒரோவழி யொழியவும் படுங்கொல்லோ வென்பாரை நோக்கி அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்னை அறிவித்துத் தான் தான் ஆச்செய்தானைப் பின்னை மறத்தல் பிழை அலது - தன்னுண்மையை (அறியமாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாற்றுனும் அதனைத்) தெளித்துணர்த்தி (எத்தன்மையுமெனிய அவ்வுயிரை எத்தன்மையுமரிய) தானும்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன்பின்னர் மறக்குமாயின் (அஃது நிற்குமுன் அறி

மையான் மறந்த குற்றம்போலத்) ... திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலா ம்,—முன்னவனே தானே தானுஞ் செய்தும் தைவம் என்றும் தைவமே னே தொருகை வலி - முதல்வன் அங்ஙனந் தான்றானேயாகச் செய்தா ம் (இதுகாறுந் தனக்குச் சுதந்திரமின்றி முதல்வனது உபகாரத்தை றியமையாதாய்) அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையே ாகலானும் (தான்றானச் செய்தவித்த) அப்பெரியோனை வழிபடுதலே வ்வுயிர்க்கு) வலியாவது என்க.

தமது முதற்றானே குருவாகலிற் றன்றானச் செய்தானை யென்றும், முன்னை த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாகலிற் கழுவப்படும் இஃதது போற் கழுவப்படுவ றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றங் கூறினார். பின்னை மறத்தலென் னல் முன்னை மறத்தல் பெறப்பட்டது. *"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா வில்லை-செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு" என்னுங் கருத்து நோக்கிக்கூறியதூஉமாம்.

... மெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியு மென்றுரைப்பாருமுளர்.

எகாரம் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையன தேற்றம்.

செய்தாலென்பது செய்தெனத் திரிந்தது.

... சிறப்பின்கண் வந்தது.

தன்றானச்செய்தல் எதனை யெதனைப்பற்றினும் அதுவதுவாமுயிர் தன்னை வழி எண்குணங்களாணிறைந்து தன்வண்ணமாகச் செய்தல். அங்ஙனஞ் தவழியும் †"உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவ ன்றுந் தைவமேயென்றார். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.

மானையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ‡மானென்பது வட ற்றிரிபு. சுட்டு வருவிக்க.

வலிதருவதனை வலியென் றுபசரித்தார்.

இவ்வுதாரணங்கள் மூன்றானும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண் திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல் வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்து த்தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர் வேடத்தையுஞ் சிவகோயிலை யும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

அ௧. சிவமென்னு மந்தர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமின்றாங் கன்வா சகத்திற்—சிவமுண்டா
மொன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவா
லின்றிந் நூன் முன்மை மலர்க்கு.

எ-து. செ-ள். இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துண் ஞானபாதப்பொரு ளெல்லாவற்றை பொது உண்மையென் றிருவகைப்படுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் னவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞான நூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதுணர்த்துதற்கெழுந்தது.

(இ-ள்.) சிவம் என்னும் அந்தரம் - (தான்றானச்செய்தவாற்றாற் சிவ ன்னு மியல்பினீங்கிச்) சிவமென்றோதப்படும் வேதாந்தத் தெளிவாகிய தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே!—ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு- றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானாகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க் ,—சிந்தை நேர் நோக்கக் கன் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம் சிவம் டாம் - (முறையே) அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையானோக்குதலா ம் (தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந்) திருநோக்கம் (பரிசம்) வாக்

* திருக்குறள், செய்ந்நன்றியறிதல். செ - ௧0.

† சிவஞானசித்தியார், பரிஞான் மீந்தூத்திரம். செ - ௧0. செம்பிரத.

‡ மஹானென்பது மானெனத்திரிந்தது. மஹான் - பெரியோன்.

கெனப்படுந் தீக்கையாலும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்து விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால் இன்று நூல்-(அவரின் வேறாகிய)மும்மலமுடையவர்க்கே(உரித்து)இவ்வுலகத் பவமுடைய தேசிகராற் (போதிக்கப்படும்) இச்சிவஞானபோத நூல் என

அந்தம் வேதாந்தம், அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்ற பெருமை கூறுவார் சிவமென்னு மந்ததரவென்றார். என்னுமென்புழிப் படுசெ றொக்கு நின்றது.

சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. நேர் நோக்குதல் முன்னை ம பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல், நோக்க நோக்குதலா னெ கண் வாசகங்களைக்கூறவே இறும் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகராலன்றி விளங்கா தென்பார் ஒண்குரு வென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துக் ... நூலெனினுமமையும். அந்நூ "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பா கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது மூன்றெண்ணின்மேனின்றது,"தெரிமாண் டமிழ்மும் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

---

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

[எ-து. செ-ள். இந்நூலாசிரியன் திருவருட்சிறப்புணர்த்துதற் கெழுந்

(இ-ள்.) எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமார முனி முதலிய முனிவர்களனைவர்கள்,—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,—நந் (ஸ்ரீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான்,—இயல்பாய் - த கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தருளிய,—ஞான நூல் - ஞானபோதமாகிய வடநூலை,—சிந்தைசெய்து-(பரஞ்சோதி முனிவன் கேட்டவாறே) சிந்தித்து,—தாரணியோர் தாம் உணர - தமிழ் நாட்டார் அ துயற்பொருட்டு,—ஏது திருட்டாந்தத்தால் - (மேற்கோளோடு கூட ஏது திருட்டாந்தங்களுடன்,—இன்று - இக்காலத்தே,— மெய்கண்டான் உரைத்தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்த ளுன் மெய்கண்டதேவன் என்க.]

## சிவஞானபோதமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.